

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ), κατάργηση του ν. 3601/2007 και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΜΕΡΟΣ Α'
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2013/13/ΕΕ

Α. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Ι. Με το παρόν νομοσχέδιο ενσωματώνεται στη νομοθεσία μας η Οδηγία 2013/36/ΕΕ, η οποία συμπληρώνει το ρυθμιστικό και εποπτικό πλαίσιο λειτουργίας των ιδρυμάτων που δραστηριοποιούνται στον τραπεζικό τομέα και τις κεφαλαιαγορές, το οποίο θεσπίζεται με τον Κανονισμό 575/2013. Για το λόγο αυτόν είναι αναγκαία μια σύντομη παρουσίαση των δύο κειμένων, καθώς ο Κανονισμός ως κείμενο άμεσης εφαρμογής δεν χρήζει ενσωμάτωσης και ισχύει σταδιακά από 1.1.2014, ενώ παράλληλα γίνονται συχνά παραπομπές σε δικές του διατάξεις στο υπό ενσωμάτωση κείμενο της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Ταυτόχρονα, γίνεται μια σύντομη παρουσίαση του ιστορικού που οδήγησε στην ανάγκη υιοθέτησης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης δύο διαφορετικών νομοθετικών πράξεων που ρυθμίζουν παρόμοιο αντικείμενο.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανταποκρινόμενη στην ανάγκη να ενισχυθούν οι ρυθμίσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα, προκειμένου να διασφαλισθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, να ενισχυθεί η προστασία των συμφερόντων των καταθετών, να διασφαλισθεί η διεθνής ανταγωνιστικότητα του τραπεζικού τομέα της Ένωσης και να περιοριστούν οι συστημικοί κίνδυνοι του χρηματοπιστωτικού συστήματος, παρουσίασε μια νέα δεσμίδα νομοθετικών προτάσεων με στόχο την εμβάθυνση της ενιαίας αγοράς και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της εποπτείας.

Η Οδηγία 2006/48/ΕΚ σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 177) και η Οδηγία 2006/49/ΕΚ για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 177), οι οποίες ενσωματώθηκαν στην ελληνική έννομη τάξη με το ν. 3601/2007 έχουν κατ' επανάληψη υποστεί εκτεταμένες τροποποιήσεις. Πολλές από τις διατάξεις τους εφαρμόζονται τόσο στα πιστωτικά ιδρύματα όσο και στις επιχειρήσεις επενδύσεων. Για λόγους σαφήνειας και προκειμένου να διασφαλιστεί η συνεπής εφαρμογή των σχετικών διατάξεων κρίθηκε σκόπιμο να συγκεντρωθούν σε νέες νομοθετικές πράξεις που θα εφαρμόζονται τόσο επί των πιστωτικών ιδρυμάτων όσο και επί των επιχειρήσεων επενδύσεων.

Η Επιτροπή επέλεξε να υιοθετήσει μια νέα Οδηγία (2013/36/ΕΕ) και παράλληλα έναν Κανονισμό (575/2013) που από κοινού θέτουν το νομικό πλαίσιο που διέπει την πρόσβαση σε δραστηριότητες, το εποπτικό πλαίσιο και τους κανόνες προληπτικής εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων (εφεξής από κοινού «ιδρύματα»).

Τα δύο αυτά νομοθετικά κείμενα συμπληρώνουν το ευ-

ρωπαϊκό πλαίσιο εποπτείας του χρηματοπιστωτικού τομέα που διαμορφώνεται συστηματικά μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2008. Τότε, η παγκόσμια κοινότητα συνειδητοποίησε την σημασία της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού τομέα και την ανάγκη αναμόρφωσής του και ενίσχυσης της εποπτείας του με τη θέσπιση κανονιστικών ρυθμίσεων που προάγουν τη διαφάνεια και τη λογοδοσία και διασφαλίζουν την ποσότητα και ποιότητα των κεφαλαίων του τραπεζικού συστήματος, περιορίζουν τη μόχλευση, εγγυώνται ισχυρότερα αποθέματα ασφαλείας, συνεκτικό πλαίσιο εταιρικής διακυβέρνησης και ενισχυμένες αρμοδιότητες εποπτείας που ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τους κινδύνους του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Σχετική έκκληση είχε απευθύνει η ομάδα των G-20 τον Απρίλιο του 2009 σε σχετική διακήρυξή της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω της Επιτροπής, ανταποκρίθηκε στην ανάγκη θέσπισης αυστηρότερων και συνεκτικότερων ρυθμιστικών και εποπτικών κανόνων που πρέπει να διέπουν τη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Έτσι, το 2010 συστάθηκε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου (Κανονισμός αρ. 1092/2010) και οι τρεις Εποπτικές Αρχές (για τον τραπεζικό τομέα, τις κεφαλαιαγορές και την ιδιωτική ασφάλιση- Κανονισμοί αρ. 1093, 1094, 1095/2010). Εκπονήθηκε το Ενιαίο Ευρωπαϊκό Εγχειρίδιο Κανόνων για να υπάρχει ενιαίος τρόπος εφαρμογής των κανόνων εποπτείας και παράλληλα θεσπίστηκαν οι νέοι κανόνες προληπτικής εποπτείας για το σύνολο των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στο χρηματοπιστωτικό τομέα (τράπεζες και εταιρίες επενδύσεων) που ενσωμάτωσαν το πλαίσιο των κανόνων που συμφωνήθηκαν στη Βασιλεία III.

Η οικονομική κρίση ανάδειξε την ισχυρή επίδραση της κρίσης του χρηματοοικονομικού τομέα στο χρέος των κρατών-μελών και τις αγορές. Έγινε σαφές ότι για τη λειτουργία μιας πραγματικά Ενιαίας Αγοράς, είναι αναγκαία η δημιουργία μιας Τραπεζικής Ένωσης υποχρεωτικής για τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης και ανοιχτή σε όλα τα κράτη της Ένωσης και η δημιουργία ενός Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού και ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης. Στόχος είναι η δημιουργία ενός ισχυρού πλαισίου λειτουργίας του χρηματοπιστωτικού τομέα για το σύνολο των 28 κρατών της Ένωσης. Ήδη ο Ενιαίος Εποπτικός Μηχανισμός αναμένεται να ξεκινήσει το Νοέμβριο 2014, ενώ πρόσφατα επί Ελληνικής Προεδρίας επιτεύχθηκε συμφωνία για τον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης.

II. Ο Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013 σε σχέση με την υπό ενσωμάτωση Οδηγία 2013/36/ΕΕ

Ο Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013 θεσπίζει τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για τα ιδρύματα που αφορούν αποκλειστικά τη λειτουργία των τραπεζικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Επιδιώκοντας να εξαιλεθθούν εμπόδια για το εμπόριο και στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που οφείλονται σε αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών, εισάγει ομοιογενείς κανόνες που ισχύουν σε όλα τα κράτη-μέλη, επιτυγχάνοντας την εναρμόνιση των μέχρι σήμερα διαφορετικών εθνικών εποπτικών προσεγγίσεων. Στόχος είναι μέσω της μικροπροληπτικής εποπτείας να ενισχυθεί η ποιότητα και ποσότητα των κεφαλαίων των «ιδρυμάτων», να χρησιμοποιηθούν νέες μέθοδοι-εργαλεία για τη διασφάλιση της ρευστότητας, όπως π.χ. συντελεστής κάλυψης ρευστότητας, συντελε-

στής μόχλευσης, να αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος του πιστωτικού αντισυμβαλλόμενου (ιδιαιτέρως σε σχέση με εξωχρηματοπιστωτικές συναλλαγές) και τέλος να ενισχυθεί η διαφάνεια, μέσω των νέων υποχρεωτικών απαιτήσεων δημοσιοποίησης στοιχείων.

Η υπό ενσωμάτωση Οδηγία 2013/36/ΕΕ περιλαμβάνει διατάξεις που αφορούν την άδεια λειτουργίας των ιδρυμάτων, την απόκτηση ειδικών συμμετοχών, την άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, τις εξουσίες των αρμοδίων αρχών του κράτους-μέλους προέλευσης και του κράτους-μέλους υποδοχής, καθώς και τις απαιτήσεις για την κεφαλαιακή επάρκεια (αρχικό και ίδια κεφάλαια) των εποπτευόμενων ιδρυμάτων, καθώς και τα θέματα άσκησης της εποπτικής αρμοδιότητας από τις αρμόδιες αρχές.

Τα δύο νομοθετικά κείμενα προβλέπουν τη χρήση σειράς εποπτικών μέσων (εργαλείων) για την πρόληψη και την άμβλυνση των μακροπροληπτικών και συστημικών κινδύνων, προκειμένου να υπάρχει ευελιξία και ταυτόχρονα να εξασφαλίζεται ότι η χρήση τους υπόκειται στον κατάλληλο έλεγχο, ώστε να μη θίγεται η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, και ότι αυτή είναι συνεπής και διαφανής.

Ο Κανονισμός ως νομικό κείμενο άμεσης εφαρμογής διευκολύνει την τήρηση των ίδιων κανόνων από όλα τα ιδρύματα που λειτουργούν στην Ένωση, γεγονός που επίσης αναμένεται να ενισχύσει την εμπιστοσύνη στη σταθερότητα των ιδρυμάτων, ιδίως σε ακραίες συνθήκες.

Από την άλλη, ο πρωταρχικός στόχος και το αντικείμενο της Οδηγίας είναι να συντονίσει τις εθνικές διατάξεις που αφορούν την πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων, τους λεπτομερείς όρους διακυβέρνησής τους και το εποπτικό τους πλαίσιο. Οι γενικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας που προβλέπονται στον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 συμπληρώνονται από επιμέρους ρυθμίσεις που προβλέπεται να θεσπίζονται από τις εθνικές αρμόδιες αρχές βάσει του εκ μέρους τους συνεχούς εποπτικού ελέγχου καθενός πιστωτικού ιδρύματος και επιχείρησης επενδύσεων. Το γενικό φάσμα των εν λόγω επιμέρους εποπτικών ρυθμίσεων μεταξύ άλλων, καθορίζεται με την υπό ενσωμάτωση Οδηγία, το οποίο παρέχει στις εθνικές αρχές δυνατότητα επιλογής των ρυθμίσεων που πρέπει να επιβληθούν.

Η υπό ενσωμάτωση Οδηγία, λόγω του πλήθους των τροποποιήσεων που επιφέρει στα δύο προηγούμενα αντίστοιχα νομοθετικά κείμενα για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων και την πρόσβαση στη σχετική δραστηριότητα, καταργεί τις προηγούμενες Οδηγίες 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ. Οι Οδηγίες αυτές είχαν ενσωματωθεί στην έννομη τάξη μας με το ν. 3601/2007, ο οποίος πέραν των κοινοτικών διατάξεων κωδικοποιεί στο σύνολό της την έως τότε ισχύουσα εθνική τραπεζική νομοθεσία. Για λόγους ασφαλείας δικαίου, με την ευκαιρία της ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2013/36/ΕΚ καταργείται ο ν.3601/2007 και οι εθνικές διατάξεις που ρύθμιζαν επί μέρους θέματα και πρέπει να διατηρηθούν, μεταφέρονται στο υπό κατάθεση σχέδιο νόμου. Για λόγους συστηματικούς στην αιτιολογική έκθεση μνημονεύεται η αντίστοιχη (καταργούμενη) εθνική ρύθμιση του ν. 3601/2007, στις περιπτώσεις που αυτή μεταφέρεται στο νέο νομικό κείμενο, διευκολύνοντας έτσι τον εφαρμοστή και ερμηνευτή του δικαίου να

ανατρέξει στις κατά περιεχόμενο ίδιες διατάξεις, όταν γίνεται αναφορά σε αυτές σε άλλα νομοθετικά κείμενα.

Τέλος, στο παρόν νομοσχέδιο εισάγονται οι αναγκαίες διατάξεις για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 575/2013, αυτές δηλαδή που αφορούν άσκηση διακριτικής ευχέρειας ή τον ορισμό αρμοδίων αρχών για την εφαρμογή των διατάξεών του.

III. Η διάρθρωση του Α΄ Μέρους του νομοσχεδίου γίνεται σε 9 Κεφάλαια

Το Κεφάλαιο Α΄ (άρθρα 1 έως 32) περιλαμβάνει το πεδίο εφαρμογής του νόμου, ορίζει τις αρμόδιες εποπτικές αρχές για την εφαρμογή του, ρυθμίζει θέματα πρόσβασης στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και θεσπίζει τις ειδικές απαιτήσεις για το αρχικό κεφάλαιο των ιδρυμάτων και των τοπικών επιχειρήσεων.

Στο Κεφάλαιο Β΄ (άρθρα 33 έως 49) περιέχονται οι διατάξεις για την ελεύθερη εγκατάσταση και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Οι σχετικές ρυθμίσεις αφορούν πιστωτικά και χρηματοδοτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα ή σε άλλο κράτος-μέλος της Ένωσης. Παράλληλα, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν λειτουργία στην Ελλάδα ιδρυμάτων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε τρίτη χώρα.

Στο κεφάλαιο Γ΄ (άρθρα 50 έως 64) τίθενται οι κανόνες προληπτικής εποπτείας. Προσδιορίζονται οι αρχές προληπτικής εποπτείας, περιγράφονται οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του κράτους-μέλους καταγωγής και του κράτους-μέλους υποδοχής, καθώς και ο τρόπος συνεργασίας μεταξύ των κατά περίπτωση αρμοδίων αρχών. Εισάγονται (εκ νέου, καθώς αντίστοιχες διατάξεις υπήρχαν στο ν. 3601/2007) οι ρυθμίσεις για την ανταλλαγή πληροφοριών και το επαγγελματικό απόρρητο. Καθορίζονται οι υποχρεώσεις των προσώπων που είναι επιφορτισμένα με τον έλεγχο των ετήσιων και ενοποιημένων λογαριασμών. Περιγράφονται οι εποπτικές εξουσίες, οι εξουσίες επιβολής κυρώσεων και το δικαίωμα προσφυγής.

Στο Κεφάλαιο Δ΄ (άρθρα 65 έως 103) περιγράφονται η διαδικασία αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου, το πλαίσιο, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί των ιδρυμάτων όπου ορίζονται οι γενικές αρχές, τα τεχνικά κριτήρια για την οργάνωση και αντιμετώπιση των κινδύνων και τα θέματα διακυβέρνησης. Χωριστή θεματική του κεφαλαίου αποτελεί η εποπτική διαδικασία εξέτασης και αξιολόγησης, τα εποπτικά μέτρα και εξουσίες και το επίπεδο εφαρμογής τους.

Το Κεφάλαιο Ε΄ (άρθρα 104 έως 120) είναι αφιερωμένο στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση. Καθορίζονται οι αρχές για την άσκηση εποπτείας σε ενοποιημένη βάση, δηλαδή ο καθορισμός αρμόδιας αρχής, ο συντονισμός εποπτικών δραστηριοτήτων από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας, ειδικότερα θέματα για κοινές αποφάσεις, θέματα ανταλλαγής πληροφοριών ιδίως σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και θέματα συντονισμού και συνεργασίας, με έμφαση στη λειτουργία των σωμάτων εποπτών. Διακριτή ενότητα στο κεφάλαιο αποτελεί η ρύθμιση θεμάτων ενοποιημένης εποπτείας σε χρηματοδοτικές εταιρείες συμμετοχών, μικτές χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών και μικτές εταιρείες συμμετοχών.

Στο Κεφάλαιο ΣΤ΄ (άρθρα 121 έως 135) περιγράφονται ιδιαίτερα τεχνικά θέματα που αφορούν τα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας. Ορίζονται τα αποθέματα ασφαλείας, οι απαιτήσεις υπολογισμού και τήρησής τους,

τα ειδικά αντικυκλικά κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας κάθε ιδρύματος. Γίνεται η διάκριση μεταξύ των παγκοσμίως συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων και των λοιπών συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων ενώ για πρώτη φορά προβλέπεται ο ορισμός μίας αρχής σε κάθε κράτος - μέλος που θα είναι η εντεταλμένη αρχή που θα καθορίζει τη διατήρηση αποθέματος ασφαλείας συστημικού κινδύνου που ισχύει για ανοίγματα τόσο στη ίδια τη χώρα όσο και σε τρίτες χώρες. Στο ίδιο κεφάλαιο περιλαμβάνονται διατάξεις για τον καθορισμό και τον υπολογισμό των αντικυκλικών κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας, τίθενται τα μέτρα για την διατήρηση του κεφαλαίου και εισάγονται κανόνες για τη δημοσιοποίηση πληροφοριών από τις αρμόδιες αρχές.

Το Κεφάλαιο Ζ' (άρθρα 136 έως 146) αποτελεί αυτούσια μεταφορά των άρθρων 63, 63Α, 63Β, 63Γ, 63Δ, 63Ε, 63ΣΤ, 63Ζ, 68 και 68Α του ν.3601/2007 και αφορά τα εποπτικά μέτρα, τον διορισμό επιτρόπου και τα μέτρα εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων. Επίσης, ρυθμίζονται όλα τα θέματα που αφορούν την ειδική εκκαθάριση.

Το Κεφάλαιο Η' (άρθρα 147 έως 154) περιλαμβάνει εθνικές διατάξεις, οι οποίες αντιστοιχούν στα άρθρα 86,87, 27 παρ. 5, 88, 89, 91 του ν. 3601/2007 και μεταφέρονται στο νέο κωδικοποιημένο νομοθετικό κείμενο. Παράλληλα, θεσπίζονται νέες διατάξεις για τα μέτρα εποπτείας, τις κυρώσεις και άλλα θέματα που αφορούν ειδικά τα χρηματοδοτικά ιδρύματα και τις εταιρίες παροχής πιστώσεων.

Το Κεφάλαιο Θ' (άρθρα 155 έως 166) περιέχει τις μεταβατικές, τελικές και καταργούμενες διατάξεις και το άρθρο 180 ορίζει την έναρξη ισχύος του νόμου.

Β. ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Το Κεφάλαιο Α' (άρθρα 1 έως 32) περιλαμβάνει το πεδίο εφαρμογής του νόμου, ορίζει τις αρμόδιες εποπτικές αρχές για την εφαρμογή του, ρυθμίζει θέματα πρόσβασης στη δραστηριότητα των ιδρυμάτων και θεσπίζει τις ειδικές απαιτήσεις για το αρχικό τους κεφάλαιο. Ειδικότερα:

Στο άρθρο 1 περιγράφεται το αντικείμενο των ρυθμίσεων που εισάγονται με το παρόν σχέδιο νόμου και ορίζεται ο σκοπός του που είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013 (ΕΕ L 176/27.6.2013) σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της Οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των Οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ. Επίσης στην παράγραφο 2 διευκρινίζεται, ότι ο όρος «ιδρύματα» αναφέρεται τόσο στα πιστωτικά ιδρύματα όσο και στις επιχειρήσεις επενδύσεων.

Στο άρθρο 2 προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του νόμου και οι αναφέρονται οι εξαιρέσεις του. Σύμφωνα με το σκεπτικό της Οδηγίας το πεδίο εφαρμογής των προτεινόμενων μέτρων πρέπει να είναι όσο το δυνατόν ευρύτερο και να καλύπτει όλα τα ιδρύματα των οποίων η δραστηριότητα συνίσταται στη συγκέντρωση από το κοινό επιστρεπτών κεφαλαίων, τόσο υπό τη μορφή κατα-

θέσεων όσο και υπό άλλες μορφές, όπως είναι η διαρκής έκδοση ομολόγων και άλλων παρόμοιων τίτλων, καθώς και στη χορήγηση πιστώσεων για ίδιο λογαριασμό. Είναι, όμως, αναγκαίο να προβλέπονται εξαιρέσεις για ορισμένα πιστωτικά ιδρύματα, στα οποία δεν εφαρμόζεται η υπό ενσωμάτωση Οδηγία, όπως το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, τα γραφεία ταχυδρομικών επιταγών και η Τράπεζα της Ελλάδος. Τέλος, είναι σημαντικό να διασφαλίζεται ότι με τις προτεινόμενες διατάξεις δεν επηρεάζεται η εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας, όταν προβλέπει ειδικές συμπληρωματικές άδειες με τις οποίες επιτρέπεται στα πιστωτικά ιδρύματα να ασκούν ειδικές δραστηριότητες ή να εκτελούν ορισμένης μορφής εργασίες.

Στο άρθρο 3 η πλειοψηφία των ορισμών δίνονται με ευθεία παραπομπή στον Κανονισμό (ΕΕ) αρ. 575/2013 και γι' αυτό δεν επαναλαμβάνονται. Ωστόσο όπου μέσω αυτών γίνεται παραπομπή σε κοινοτική Οδηγία, αναφέρεται ο σχετικός εθνικός νόμος που την ενσωμάτωσε. Σημειώνεται, ότι για τον όρο «διοικητικό όργανο» επιλέχθηκε ο όρος «Διοικητικό Συμβούλιο» και για τον όρο «διοικητικό όργανο με εποπτική αρμοδιότητα» ο όρος «μη εκτελεστικά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου». Τέλος συμπεριλαμβάνονται στους ορισμούς οι ορισμοί: «κράτος-μέλος» και «τρίτες χώρες», που υπήρχαν στον ν. 3601/2007.

Στο άρθρο 4 ορίζονται οι αρμόδιες εθνικές αρχές εποπτείας για την τήρηση των διατάξεων του παρόντος νόμου και καθορίζονται οι αρμοδιότητές τους. Οι σχετικές αρμοδιότητες κατανέμονται στην Τράπεζα της Ελλάδος για τα πιστωτικά και τα χρηματοδοτικά ιδρύματα και στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για τις επιχειρήσεις επενδύσεων, καθώς και τις επιχειρήσεις της περίπτωσης γ' του σημείου 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του εν λόγω Κανονισμού. Η σχετική διάταξη της Οδηγίας για την κοινοποίηση του καταμερισμού αρμοδιοτήτων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν ενσωματώνεται, επειδή ήδη καλύπτεται από την ισχύουσα νομοθεσία. Η σχετική κοινοποίηση διενεργείται από το Υπουργείο Οικονομικών. Είναι σημαντικό στην περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης είναι διαφορετική από τις εποπτικές αρχές να διασφαλίζεται η στενή συνεργασία και διαβούλευση μεταξύ τους ως προς την προετοιμασία των σχεδίων εξυγίανσης. Οι εξουσιοδοτήσεις του παρόντος νόμου αφορούν την έκδοση κανονιστικών και ατομικών διοικητικών πράξεων. Ειδικότερα προβλέπονται εξουσιοδοτήσεις: α) προς την Τράπεζα της Ελλάδος να καθορίζει επιπλέον κριτήρια για την αξιολόγηση των πιστωτικών ιδρυμάτων (παράγραφος 3) και τον τρόπο άσκησης αρμοδιοτήτων της με Πράξη της εκτελεστικής Επιτροπής του άρθρου 55Α του Καταστατικού της (παράγραφος 4), να ασκεί τις κανονιστικού χαρακτήρα διακριτικές ευχέρειες που προβλέπονται στον Κανονισμό ΕΕ αρ.575/2013 υπέρ των κρατών-μελών (παράγραφος 5) και να θεσπίζει κανόνες σχετικά με τις πληροφορίες που τα εποπτευόμενα από αυτήν ιδρύματα οφείλουν να παρέχουν στους συναλλασσόμενους με αυτά ως προς τους όρους των συναλλαγών τους (παράγραφος 11) και β) προς την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς να ασκεί τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στον Κανονισμό ΕΕ αρ.575/2013 αναφορικά με τις επιχειρήσεις επενδύσεων (ΑΕΠΕΥ), καθώς και τις επιχειρήσεις της περίπτωσης γ' του σημείου 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του εν λόγω Κανονι-

σμού (παράγραφος 6) και να θεσπίζει κριτήρια, κανόνες και να λαμβάνει μέτρα γενικά ή ειδικά κατά εποπτευόμενης επιχείρησης (παράγραφος 13).

Επιπλέον παρέχεται στην Τράπεζα της Ελλάδος και στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ειδική εξουσιοδότηση για την έκδοση κανονιστικών πράξεων, με τις οποίες ενσωματώνονται, στην εθνική νομοθεσία τεχνικού ή λεπτομερειακού περιεχομένου ευρωπαϊκές οδηγίες ή άλλα ευρωπαϊκά κείμενα που χρήζουν εφαρμογής (Ανακοινώσεις, συστάσεις κ.ο.κ.).

Στο άρθρο 5 προβλέπεται ο συντονισμός των εθνικών αρμόδιων αρχών, όταν αυτές είναι περισσότερες της μίας. Εν προκειμένω, η Τράπεζα της Ελλάδος και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς συνεργάζονται σύμφωνα με Πρωτόκολλο Συνεργασίας και καθορίζουν τον τρόπο της μεταξύ τους συνεργασίας προκειμένου να είναι αποτελεσματική η άσκηση της εκ μέρους τους εποπτείας, ιδίως σε επίπεδο ομίλων, στους οποίους δραστηριοποιούνται και πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων. Ενδεικτικά, στο εν λόγω Πρωτόκολλο Συνεργασίας περιλαμβάνονται: η διαδικασία ανταλλαγής πληροφοριών, η συμμετοχή εκάστης αρμοδίας αρχής σε επιτόπιους ελέγχους και οι σημαντικές κυρώσεις ή τα έκτακτα μέτρα που κάθε αρμόδια αρχή λαμβάνει.

Στο άρθρο 6 για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε ευρωπαϊκό επίπεδο, προβλέπεται η συνεργασία των ελληνικών εποπτικών αρχών με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοοικονομικής Εποπτείας (ΕΣΧΕ), το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ) αλλά και με την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ). Κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις που εκδίδονται από την ΕΑΤ καθώς επίσης προειδοποιήσεις και συστάσεις του ΕΣΣΚ δεσμεύουν καταρχήν την Τράπεζα της Ελλάδος ή την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, οι οποίες μπορούν να αποκλίνουν αιτιολογημένα από αυτές.

Στο άρθρο 7 αναφέρεται η ενωσιακή διάσταση της εποπτείας και προβλέπεται η υποχρέωση των εποπτικών αρχών να λαμβάνουν υπόψη τους τις πιθανές επιπτώσεις των αποφάσεών τους στη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος των άλλων ενδιαφερομένων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Η τήρηση αυτής της ειδικής μέριμνας αναμένεται να συμβάλει στην προάσπιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς ωστόσο να αποτελεί νομικά δεσμευτικό όρο κατά τη λήψη εποπτικών αποφάσεων σε εθνικό επίπεδο.

Τα άρθρα 8 έως και 22 που αναφέρονται αποκλειστικά στα πιστωτικά ιδρύματα και θέτουν τους ειδικότερους όρους πρόσβασης στη σχετική δραστηριότητα. Αντίστοιχου περιεχομένου διατάξεις περιείχαν τα καταργούμενα άρθρα 2 έως 24 του ν. 3601/2007. Ειδικότερα:

Στο άρθρο 8 καθορίζεται η διαδικασία λήψης άδειας από την Τράπεζα της Ελλάδος για τη λειτουργία ενός πιστωτικού ιδρύματος. Για πρώτη φορά προβλέπεται η δυνατότητα πιστωτικού ιδρύματος να λειτουργεί και με τη μορφή της Ευρωπαϊκής εταιρίας ή της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρίας. Η Τράπεζα της Ελλάδος καθορίζει το περιεχόμενο της άδειας λειτουργίας και τα συνυποβαλλόμενα προς τούτο δικαιολογητικά, κοινοποιώντας τα σχετικά στοιχεία στην ΕΑΤ (παράγραφος 2). Στην παράγραφο 3 αναφέρονται ορισμένες προϋποθέσεις για τους Πιστωτικούς Συνεταιρισμούς του ν. 1667/1986 (Α' 196) που λαμβάνουν άδεια λειτουργίας

ως πιστωτικά ιδρύματα. Στην παράγραφο 4 ορίζεται, ότι οι ενδιαφερόμενοι για λήψη άδειας λειτουργίας προβαίνουν στην κάλυψη του αρχικού κεφαλαίου πριν από την χορήγηση της άδειας από την Τράπεζα της Ελλάδος.

Στο άρθρο 9 τίθεται η απαγόρευση άσκησης των περιγραφόμενων δραστηριοτήτων σε πρόσωπα ή επιχειρήσεις που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα (παράγραφος 1 και περίπτωση α' της παραγράφου 2). Στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 και στην παράγραφο 3, προβλέπονται εξαιρέσεις για ορισμένα νομικά πρόσωπα και ορισμένες δραστηριότητες. Στην παράγραφο 4 αναφέρεται ότι το ύψος του επιτοκίου και οι άλλες επιβαρύνσεις των δανείων ή λοιπών πιστώσεων που χορηγούνται από τις επιχειρήσεις παροχής πιστώσεων ή άλλα αδειοδοτηθέντα από την Τράπεζα της Ελλάδος χρηματοδοτικά ιδρύματα ή από επιχειρήσεις μη αποτελούσες πιστωτικά ιδρύματα εφαρμόζονται τα ισχύοντα για τα πιστωτικά ιδρύματα.

Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 9 της Οδηγίας δεν ενσωματώνεται, καθώς δεν αφορά την ελληνική έννομη τάξη.

Στο άρθρο 10, όπου καθορίζεται το περιεχόμενο της αίτησης για τη λήψη άδειας λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος, προβλέπεται ότι η αίτηση άδειας λειτουργίας πρέπει να συνοδεύεται από πρόγραμμα δραστηριοτήτων το οποίο, θα περιγράφει και την οργανωτική διάρθρωση του πιστωτικού ιδρύματος (παράγραφος 1).

Στην παράγραφο 2 αναλύεται το πρόγραμμα δραστηριοτήτων ενώ στην παράγραφο 3 προβλέπεται η υποβολή των στοιχείων ταυτότητας των επικεφαλής των κρίσιμων λειτουργιών του πιστωτικού ιδρύματος, καθώς και στοιχεία σχετικά με το κύρος, την εκπαίδευση, την περιουσιακή κατάσταση, την εμπειρία και τις τυχόν ποινικές καταδίκες των προσώπων αυτών.

Στο άρθρο 11 απαριθμούνται οι δραστηριότητες πιστωτικών ιδρυμάτων που υπόκεινται σε αμοιβαία αναγνώριση. Στην παράγραφο 1 προσδιορίζονται οι δραστηριότητες των πιστωτικών ιδρυμάτων για την εφαρμογή των άρθρων 33, 34, 36 και 38 έως 43 που υπόκεινται σε αμοιβαία αναγνώριση. Στην παράγραφο 2 παρέχεται δυνατότητα στην Τράπεζα της Ελλάδος να επιτρέπει σε πιστωτικά ιδρύματα την άσκηση και άλλων χρηματοπιστωτικών ή δευτερευουσών δραστηριοτήτων, καθορίζοντας τους ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις.

Στο άρθρο 12 καθορίζεται το ύψος του αρχικού κεφαλαίου που απαιτείται να διαθέτει ένα πιστωτικό ίδρυμα ανάλογα με την έκταση των δραστηριοτήτων τις οποίες επιθυμεί να ασκήσει και ο τρόπος και χρόνος κάλυψης αυτού. Στην παράγραφο 1 προβλέπονται τα απαιτούμενα ποσά του αρχικού κεφαλαίου που απαιτούνται για τη χορήγηση από την Τράπεζα της Ελλάδος σε πιστωτικό ίδρυμα (18.000.000 ευρώ) σε υποκατάστημα πιστωτικού ιδρύματος εδρεύοντος σε τρίτη χώρα (9.000.000 ευρώ) και σε περίπτωση πιστωτικού συνεταιρισμού (6.000.000 ευρώ). Τα ανωτέρω όρια μπορούν να αναπροσαρμόζονται με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, σε ποσά όχι μικρότερα των 5.000.000 ευρώ. Στην παράγραφο 2 ορίζονται τα στοιχεία που περιλαμβάνει το αρχικό κεφάλαιο ενώ στην παράγραφο 3α ο τρόπος κάλυψης του αρχικού κεφαλαίου, όταν αυτό δεν καλύπτεται ολοσχερώς με μετρητά. Στην παράγραφο 3β ορίζονται οι σχετικές λεπτομέρειες σε περίπτωση μετατροπής λειτουργούντος νομικού προσώπου σε πιστωτικό ίδρυμα σχετικά με τη δομή του ενεργητικού του. Σύμφωνα με την παράγρα-

φο 4 η Τράπεζα της Ελλάδος καθορίζει με απόφασή της την προθεσμία εντός της οποίας τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να αναπροσαρμόζουν τα ίδια κεφάλαιά τους ή να επαναφέρουν τα ίδια κεφάλαια τους, αν μειωθούν στο ύψος του εκάστοτε απαιτούμενου ελάχιστου αρχικού κεφαλαίου. Τέλος στην παράγραφο 5, προβλέπεται, ότι η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλει με απόφαση της ειδικούς όρους για τη συγκέντρωση του κεφαλαίου σε περίπτωση αύξησης των ιδίων κεφαλαίων λειτουργούντων πιστωτικών ιδρυμάτων.

Στο άρθρο 13 τίθενται ειδικότερες προϋποθέσεις για την χορήγηση άδειας λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος από την Τράπεζα της Ελλάδος που αφορούν: α) την ύπαρξη 2 τουλάχιστον προσώπων που θα είναι πραγματικά αρμόδια για τη διεύθυνσή του, των οποίων η καταλληλότητα εγκρίνεται από την εποπτική αρχή και β) την υποχρέωση ύπαρξης πραγματικής κεντρικής διοίκησης στην Ελλάδα.

Το άρθρο 14 προβλέπει την υποχρεωτική γνωστοποίηση στην Τράπεζα της Ελλάδος των μετόχων και εταίρων που συμμετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο του πιστωτικού ιδρύματος που θέλει να αδειοδοτηθεί (παράγραφος 1). Στην παράγραφο 2 ορίζεται τα κριτήρια ειδικής συμμετοχής και τα δικαιώματα ψήφου που λαμβάνονται υπ' όψιν για τον προσδιορισμό της ειδικής συμμετοχής. Η παράγραφος 3 θέτει αυστηρά κριτήρια για τον έλεγχο καταλληλότητας των μετόχων ή εταίρων του πιστωτικού ιδρύματος. Η παράγραφος 4 προβλέπει ότι οι υπάρχοντες στενοί δεσμοί μεταξύ του πιστωτικού ιδρύματος και άλλων φυσικών και νομικών προσώπων δεν πρέπει να παρεμποδίζουν την ορθή εκπλήρωση των εποπτικών καθηκόντων της Τράπεζας της Ελλάδος. Το αυτό ισχύει αν νομοθετικές, κανονιστικές, ή διοικητικές διατάξεις τρίτης χώρας στις οποίες υπάγονται ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα έχοντα στενούς δεσμούς με το υπό ίδρυση πιστωτικό ίδρυμα, παρεμποδίζουν την ορθή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής της. Για την τήρηση των ανωτέρω διατάξεων η Τράπεζα της Ελλάδος απαιτεί από τα πιστωτικά ιδρύματα να της παρέχουν τις αναγκαίες πληροφορίες. Η χορήγηση άδειας λειτουργίας και η διατήρηση της άδειας αυτής προϋποθέτει ότι δεν υπάρχουν στενοί δεσμοί του πιστωτικού ιδρύματος που το συνδέουν με άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οι οποίοι (δεσμοί) είναι ικανοί να παρεμποδίσουν τη σωστή άσκηση των εποπτικών καθηκόντων της Τράπεζας της Ελλάδος. Τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν ήδη άδεια λειτουργίας παρέχουν τις σχετικές πληροφορίες στην εποπτική αρχή για να επιβλέπει τη συμμόρφωσή τους με τους σχετικούς κανόνες.

Στο άρθρο 15 καθορίζονται ειδικότεροι όροι λειτουργίας που μπορεί να τεθούν από την Τράπεζα της Ελλάδος για να διασφαλισθεί η τήρηση της διαφάνειας και να είναι εφικτός ο έλεγχος της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, καθώς και πιθανών περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων ή επιρροών που αποβαίνουν σε βάρος της χρηστής διαχείρισης του πιστωτικού ιδρύματος. Το άρθρο αυτό αποτελεί εθνική διάταξη.

Στο άρθρο 16 αναφέρονται οι περιπτώσεις στις οποίες η Τράπεζα της Ελλάδος δεν χορηγεί άδεια πιστωτικού ιδρύματος. Οι περιπτώσεις α', β', και γ' της παραγράφου 1 προβλέπουν μη κάλυψη των απαιτήσεων για την έγκριση της καταλληλότητας των φυσικών προσώπων που έχουν διευθύνοντα ρόλο στην εταιρεία που ζητά την

άδεια λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος ή των μετόχων φυσικών ή νομικών προσώπων. Η περίπτωση δ' της παραγράφου 1 αφορά στη μη ικανοποιητική διαφάνεια του ομίλου των επιχειρήσεων που συνδέεται με την αιτούμενη την άδεια πιστωτικού ιδρύματος εταιρεία, ενώ η περίπτωση ε' απαιτεί να πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις αδειοδότησης σύμφωνα με τον παρόντα νόμο. Στην παράγραφο 2 ορίζεται η διαδικασία και ο απαιτούμενος χρόνος για την χορήγηση ή μη άδειας λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος.

Στο άρθρο 17 καθορίζονται οι περιπτώσεις που απαιτείται προηγούμενη διαβούλευση της Τράπεζας της Ελλάδος με άλλες εποπτικές αρχές πριν την χορήγηση άδειας λειτουργίας. Η διαβούλευση αυτή είναι αναγκαία όταν υπάρχει διασυννοριακή δραστηριότητα (παράγραφος 1) ή όταν το πιστωτικό ίδρυμα ως μέλος ομίλου υπόκειται σε εποπτεία που ασκείται σε ενοποιημένη βάση από εποπτική αρχή άλλου κράτους-μέλους της Ένωσης. Οι αρχές της αμοιβαίας αναγνώρισης και του ελέγχου από το κράτος-μέλος προέλευσης απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές των κρατών-μελών να αρνούνται να χορηγήσουν ή να ανακαλούν την άδεια λειτουργίας, εάν στοιχεία όπως το περιεχόμενο του προγράμματος δραστηριοτήτων, ο τόπος άσκησης των δραστηριοτήτων ή οι πράγματι ασκούμενες δραστηριότητες δείχνουν σαφώς ότι το πιστωτικό ίδρυμα προτίμησε να υπαχθεί στο νομικό σύστημα ενός κράτους-μέλους για να αποφύγει την υπαγωγή του σε αυστηρότερους κανόνες ισχύοντες σε άλλο κράτος-μέλος στο έδαφος του οποίου ασκεί ή προτίθεται να ασκήσει το μεγαλύτερο τμήμα των δραστηριοτήτων του. Εφόσον δεν υπάρχουν σαφείς ενδείξεις περί τούτου, αλλά η πλειοψηφία των συνολικών στοιχείων ενεργητικού των οντοτήτων ορισμένου τραπεζικού ομίλου βρίσκεται σε άλλο κράτος-μέλος, του οποίου οι αρμόδιες αρχές είναι υπεύθυνες για να ασκούν την εποπτεία σε ενοποιημένη βάση, η αρμοδιότητα για την άσκηση εποπτείας σε ενοποιημένη βάση θα πρέπει να τροποποιηθεί μόνο με τη συναίνεση των προαναφερόμενων αρμόδιων αρχών. Στην παράγραφο 2 προβλέπεται η συνεργασία της Τράπεζας της Ελλάδος με τις αρμόδιες εποπτικές αρχές άλλων κρατών-μελών που εποπτεύουν ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή επιχειρήσεις επενδύσεων συνδεδεμένων με την αιτούσα εταιρεία (υπό σύσταση πιστωτικό ίδρυμα). Στην παράγραφο 3 προβλέπεται αυστηρός έλεγχος της Τράπεζας της Ελλάδος και των αρμόδιων αρχών άλλων κρατών-μελών της καταλληλότητας των υποψηφίων μετόχων και των προσώπων που κατέχουν διευθυντικές θέσεις στο υπό σύσταση πιστωτικό ίδρυμα.

Στο άρθρο 18 διευκρινίζεται, ότι τα υποκαταστήματα στην Ελλάδα πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος-μέλος, δεν απαιτείται να λάβουν άδεια λειτουργίας από την Τράπεζα της Ελλάδος και καθορίζεται το πλαίσιο που διέπει την εγκατάσταση και εποπτεία τους με παραπομπή στους σχετικούς κανόνες επόμενων άρθρων. Σκοπός άλλωστε της Οδηγίας είναι η εναρμόνιση των κανόνων προληπτικής εποπτείας προκειμένου να καταστεί δυνατή η εφάπαξ έκδοση άδειας λειτουργίας που να ισχύει σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και η εφαρμογή της αρχής του προληπτικού ελέγχου από το κράτος-μέλος προέλευσης.

Το άρθρο 19 προσδιορίζει τις περιπτώσεις ανάκλησης άδειας λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος. Οι λόγοι ανάκλησης αφορούν μεταξύ άλλων παραβάσεις κατά την

διαδικασία απόκτησης της άδειας λειτουργίας, μη συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ή παρεμπόδισης της ασκούμενης από την Τράπεζα της Ελλάδος εποπτείας, αδυναμίας ή άρνησης αύξησης των ιδίων κεφαλαίων του πιστωτικού ιδρύματος ή διαπράττει μια από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 του άρθρου 59 παραβάσεις

Στο άρθρο 20 στην παράγραφο 1 τίθενται οι κανόνες για την επωνυμία των πιστωτικών ιδρυμάτων και προβλέπεται η δυνατότητα χρήσης σε όλη την επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην παράγραφο 2 ορίζεται, ότι η χρήση του όρου «τράπεζα», «ταμειευτήριο» ή άλλης ξενόγλωσσης απόδοσής του στην επωνυμία επιχείρησης επιτρέπεται μόνο σε πιστωτικά ιδρύματα και προβλέπονται ορισμένες εξαιρέσεις. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 οι αδειοδοτηθέντες ως πιστωτικά ιδρύματα πιστωτικοί συνεταιρισμοί δύνανται να χρησιμοποιούν ως επωνυμία τον όρο «συνεταιριστική τράπεζα».

Στο άρθρο 21 περιγράφονται οι υποχρεώσεις ενημέρωσης της Τράπεζας της Ελλάδος προς την Ευρωπαϊκή Τραπεζική Αρχή σχετικά με τις χορηγήσεις και ανακλήσεις αδειών λειτουργίας πιστωτικών ιδρυμάτων (παράγραφοι 1 και 3), καθώς και προς αρμόδιες αρχές άλλων κρατών-μελών και την EAT, σχετικά με όμιλο πιστωτικών ιδρυμάτων επί του οποίου ασκεί η ίδια εποπτεία σε ενοποιημένη βάση (παράγραφος 2).

Στο άρθρο 22 για πιστωτικό ίδρυμα που αναφέρεται στο άρθρο 10 του Κανονισμού 575/2013 (υπό σύσταση πιστωτικό ίδρυμα μόνιμα συνδεδεμένο με κεντρικό οργανισμό), η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να εφαρμόσει διαφορετικούς κανόνες ως προς το περιεχόμενο της αίτησης λήψης άδειας, το απαιτούμενο ύψος αρχικού κεφαλαίου και τα πρόσωπα που θα είναι υπεύθυνα για την τήρηση της επιχειρηματικής στρατηγικής (παράγραφος 1). Αν η Τράπεζα της Ελλάδος αποφασίσει την υιοθέτηση των ηπιότερων κανόνων οι αναφερόμενες διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στο σύνολο του δικτύου που αποτελείται από τον κεντρικό οργανισμό και τα ιδρύματα που συνδέονται με αυτόν (παράγραφος 2).

Στο άρθρο 23 εξειδικεύεται η έννοια της «ειδικής συμμετοχής» σε πιστωτικά ιδρύματα, ο τρόπος αξιολόγησης των υποψηφίων προσώπων, οι σχετικές προθεσμίες κ.ο.κ.. Το άρθρο αποτελεί ουσιαστικά επανάληψη του άρθρου 24 του ν. 3601/2007. Στην παράγραφο 1 προβλέπεται υποχρέωση κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου που μεμονωμένα ή από κοινού με άλλα πρόσωπα έχει αποφασίσει είτε να αποκτήσει ειδική συμμετοχή σε πιστωτικό ίδρυμα είτε να την αυξήσει να απευθύνει σχετική έγγραφη γνωστοποίηση στην Τράπεζα της Ελλάδος. Στην παράγραφο 2 παρόμοια υποχρέωση προβλέπεται για τον υποψήφιο αγοραστή μικρότερου ποσοστού. Αν ο υποψήφιος αγοραστής είναι νομικό πρόσωπο γνωστοποιεί στην Τράπεζα της Ελλάδος τα αναφερόμενα στοιχεία που αφορούν αυτό το νομικό πρόσωπο (παράγραφος 3). Η Τράπεζα της Ελλάδος αξιολογεί τον υποψήφιο αγοραστή ή αγοραστές, τον πραγματικό δικαιούχο και τυχόν παρεμβλλόμενα πρόσωπα (παράγραφος 4). Στην παράγραφο 5 προσδιορίζεται ο όρος «από κοινού δράση», ενώ στην παράγραφο 6 ρυθμίζονται θέματα κληρονομικών δικαιωμάτων συμμετοχής των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού. Στην παράγραφο 7 ρυθμίζονται λεπτομέρειες της διαδικασίας αξιολόγησης των προτεινόμενων συμμετοχών. Η Τράπεζα της Ελλάδος δύνανται

να ζητεί εγγράφως περαιτέρω αναγκαίες για την αξιολόγηση πληροφορίες και να παρατείνει την περίοδο αξιολόγησης (παράγραφος 8). Στην παράγραφο 9 προβλέπεται η δυνατότητα της Τράπεζας της Ελλάδος να παρατείνει περαιτέρω την αναστολή της παραγράφου 8 στις αναφερόμενες περιπτώσεις. Η παράγραφος 10 ρυθμίζει την διαδικασία άρνησης της Τράπεζας της Ελλάδος ως προς την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, ενώ οι παράγραφοι 11 και 12 ρυθμίζουν την διαδικασία και τις προθεσμίες έγκρισής αυτής.

Στο άρθρο 24 τίθενται τα κριτήρια που οφείλει να λάβει υπόψη της η Τράπεζα της Ελλάδος για την αξιολόγηση υποψήφιου αγοραστή που επιθυμεί να αποκτήσει συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο πιστωτικού ιδρύματος ή να αυξήσει την υπάρχουσα συμμετοχή του (παράγραφος 1). Στην παράγραφο 2 αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να αρνηθεί την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής. Ενώ στην παράγραφο 3 αναφέρεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος δεν επιβάλλει εκ των προτέρων όρους όσο αφορά στο ύψος της συμμετοχής. Για την επίτευξη υψηλού επιπέδου διαφάνειας η Τράπεζα της Ελλάδος δημοσιοποιεί κατάλογο για τις αναγκαίες πληροφορίες που πρέπει να υποβάλλονται σε αυτή για την διενέργεια της αξιολόγησης (παράγραφος 4).

Στο άρθρο 25 καθορίζεται ο τρόπος ενημέρωσης και συνεργασίας της Τράπεζας της Ελλάδος με εποπτικές αρχές άλλων κρατών-μελών όταν ο υποψήφιος αγοραστής εποπτεύεται από άλλη εποπτική αρχή ή είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει ίδρυμα που εποπτεύεται από άλλη αρχή προκειμένου να γίνεται η αξιολόγησή του (παράγραφοι 1 και 3). Αντίστοιχα, στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος οφείλει να παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες όταν ζητηθούν από εποπτική αρχή άλλου κράτους-μέλους, όταν ο υποψήφιος αγοραστής εποπτεύεται από την Τράπεζα της Ελλάδος.

Στο άρθρο 26 ορίζεται η υποχρέωση των υποψηφίων να γνωστοποιούν την πρόθεσή τους να μειώσουν τη συμμετοχή τους σε ένα πιστωτικό ίδρυμα αναφέροντας τόσο το ύψος της συμμετοχής που θα διαθέσουν όσο και το ύψος της συμμετοχής που θα διατηρήσουν. Το αυτό ισχύει αν το ως άνω πρόσωπο προτίθεται να μειώσει την ειδική συμμετοχή του κάτω από τα αναφερόμενα όρια.

Στο άρθρο 27 προσδιορίζονται οι υποχρεώσεις ενημέρωσης της Τράπεζας της Ελλάδος από τα πιστωτικά ιδρύματα για αποκτήσεις ή εκχωρήσεις συμμετοχών στο κεφάλαιό τους που συνεπάγονται μείωση ή αύξηση των ορίων της «ειδικής συμμετοχής» (παράγραφος 1). Τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν επίσης να γνωστοποιούν εγκαίρως στην Τράπεζα της Ελλάδος οποιαδήποτε αλλαγή στην ταυτότητα ή στα στοιχεία των αναφερόμενων μετόχων (παράγραφος 2) και υποβάλλουν σε αυτή τουλάχιστον ετησίως τα ονόματα των μετόχων ή εταίρων με συμμετοχή άνω του 1% (παράγραφος 3). Στις παραγράφους 4 έως και 7 προβλέπεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλει κυρώσεις ή να λάβει μέτρα στις αναφερόμενες περιπτώσεις. Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να ζητεί από τα πιστωτικά ιδρύματα πλήρη στοιχεία για τους μεγαλύτερους μετόχους τους.

Τέλος, στο άρθρο 28 εξειδικεύονται τα κριτήρια για την αξιολόγηση της ειδικής συμμετοχής και παρέχεται εξουσιοδότηση στην Τράπεζα της Ελλάδος για την έκδοση των αναγκαίων κανονιστικών πράξεων.

Στα άρθρα 29 έως και 32 εξειδικεύονται τα αντίστοιχα θέματα που αφορούν αποκλειστικά τις επιχειρήσεις επενδύσεων, που εποπτεύονται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Αναλυτικότερα:

Στο άρθρο 29 θεσπίζονται οι ειδικότερες απαιτήσεις για το αρχικό κεφάλαιο των επιχειρήσεων επενδύσεων, ανάλογα με τον τρόπο δραστηριοποίησής τους.

Στο άρθρο 30 θεσπίζεται το αρχικό κεφάλαιο των τοπικών επιχειρήσεων.

Στο άρθρο 31, για την προστασία των επενδυτών, εισάγονται κοινοί κανόνες κάλυψης που τηρούνται από τις επιχειρήσεις που δεν επιτρέπεται να κατέχουν κεφάλαια ή τίτλους πελατών.

Στο άρθρο 32 καθορίζονται οι κανόνες και προσδιορίζεται το ύψος των ιδίων κεφαλαίων που οφείλουν να διαθέτουν σε συνεχή βάση οι επιχειρήσεις επενδύσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Στα άρθρα 33 έως 49 ρυθμίζονται θέματα για την άσκηση της δραστηριότητας πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος με ελεύθερη εγκατάσταση ή μέσω παροχής υπηρεσιών. Τίθενται οι κανόνες για την ίδρυση υποκαταστημάτων στην Ελλάδα και σε άλλα κράτη-μέλη από πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν στην Ελλάδα. Αντίστοιχα, ρυθμίζεται η ίδρυση υποκαταστημάτων στην Ελλάδα από πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλα κράτη-μέλη και τίθενται οι κανόνες εποπτείας επί αυτών όπως ασκείται από την Τράπεζα της Ελλάδος τόσο με την ιδιότητα του κράτους-μέλους υποδοχής όσο και του κράτους-μέλους προέλευσης. Παρόμοιοι περιεχομένου διατάξεις περιλαμβάνονταν στα άρθρα 18 έως 21 του ν. 3601/2007 και αποτελούσαν αντίστοιχα ενσωμάτωση της Οδηγίας 2006/48/ΕΚ.

Τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στο κράτος-μέλος προέλευσης προβλέπεται ότι μπορούν να ασκούν, σε ολόκληρη την Ένωση, το σύνολο ή μέρος των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στον κατάλογο δραστηριοτήτων που υπάγονται στο καθεστώς της αμοιβαίας αναγνώρισης, μέσω της ίδρυσης υποκαταστήματος ή μέσω παροχής υπηρεσιών. Έτσι, το άρθρο 33 αναφέρεται στην ίδρυση υποκαταστημάτων στην Ελλάδα και σε άλλα κράτη-μέλη από πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν στην Ελλάδα (περίπτωση κατά την οποία η Τράπεζα της Ελλάδος είναι η αρχή του κράτους-μέλους προέλευσης) ενώ το άρθρο 34 αφορά την ίδρυση υποκαταστημάτων στην Ελλάδα από πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλα κράτη-μέλη (η Τράπεζα της Ελλάδος, τότε λειτουργεί ως αρχή του κράτους-μέλους υποδοχής).

Το άρθρο 35 προβλέπει την υποχρέωση της Τράπεζας της Ελλάδος οφείλει να ενημερώνει την Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών για τον αριθμό και το είδος των περιπτώσεων επί των οποίων εκδόθηκαν απορριπτικές αποφάσεις σχετικά με την ίδρυση υποκαταστήματος ή την παροχή υπηρεσιών με ή χωρίς εγκατάσταση πιστωτικού ιδρύματος ή χρηματοδοτικού ιδρύματος που εδρεύει στην Ελλάδα σε άλλο κράτος-μέλος, καθώς και σχετικά με την ίδρυση υποκαταστήματος στην Ελλάδα πιστωτικού ιδρύματος που εδρεύει σε άλλο κράτος-μέλος.

Τα άρθρα 36 και 37 αφορούν την άσκηση της δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων σε τρίτες χώρες αλλά και την παροχή των σχετικών υπηρεσιών από πιστωτικά

ιδρύματα τρίτων χωρών. Οι κανόνες που ρυθμίζουν τα υποκαταστήματα των πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους σε τρίτη χώρα πρέπει να είναι ανάλογοι σε όλα τα κράτη-μέλη και να μην είναι ευνοϊκότεροι από εκείνους που ισχύουν για τα υποκαταστήματα των πιστωτικών ιδρυμάτων άλλου κράτους-μέλους. Ωστόσο, τα υποκαταστήματα τρίτων χωρών απολαμβάνουν το δικαίωμα εγκατάστασης ή παροχής υπηρεσιών μόνο στα κράτη-μέλη στα οποία είναι εγκατεστημένα.

Προκειμένου να διασφαλιστεί η ίδια μεταχείριση σε όλη την Επικράτεια της Ένωσης για τα υποκαταστήματα τρίτων χωρών που λειτουργούν στα κράτη-μέλη, η Ένωση συνάπτει συμφωνίες με τρίτες χώρες. Επίσης, μέσω συμφωνιών με εποπτικές αρχές τρίτων χωρών που μπορεί να συνάπτει η Επιτροπή καθορίζονται θέματα εποπτείας σε ενοποιημένη βάση. Οι σχετικές διατάξεις της οδηγίας δεν ενσωματώνονται, καθώς αφορούν αρμοδιότητα της Επιτροπής και δεν αφορούν το κράτος-μέλος.

Η Τράπεζα της Ελλάδος ενημερώνει την Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τραπεζών για κάθε άδεια λειτουργίας που χορηγεί σε υποκαταστήματα πιστωτικού ιδρύματος τρίτης χώρας (άρθρο 37).

Στο άρθρο 38 περιγράφονται οι διαδικασίες για τη διασυννοριακή παροχή υπηρεσιών αφ' ενός από πιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει στην Ελλάδα σε άλλο κράτος-μέλος και αφ' ετέρου από πιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει σε άλλο κράτος-μέλος στην Ελλάδα.

Στο άρθρο 39 οριοθετείται η δραστηριοποίηση στην Ελλάδα πιστωτικών και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων που εδρεύουν σε άλλα κράτη-μέλη ή τρίτες χώρες για συγκεκριμένες υπηρεσίες τις οποίες παρέχουν είτε μέσω υποκαταστημάτων είτε χωρίς εγκατάσταση και ο τρόπος διαφήμισής τους. Η άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών επιβάλλει τη άρση εμποδίων και τη δυνατότητα άσκησης των σχετικών δραστηριοτήτων με τον ίδιο τρόπο όπως και στο κράτος-μέλος προέλευσης, χωρίς αυτό να αναιρεί το δικαίωμα της Τράπεζας της Ελλάδος να επιβάλει ειδικές προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες σύμφωνα με εθνικές διατάξεις για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

Το άρθρο 40 καθορίζονται οι προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας γραφείου Αντιπροσωπείας πιστωτικών ιδρυμάτων στην Ελλάδα. Η σχετική διάταξη είναι εθνική ρύθμιση.

Στα άρθρα 41 έως 43 ρυθμίζεται η διασυννοριακή παροχή υπηρεσιών από χρηματοδοτικά ιδρύματα. Ειδικότερα: Με το άρθρο 41 θεσπίζονται οι κανόνες που αφορούν τη διασυννοριακή παροχή υπηρεσιών με ή χωρίς εγκατάσταση στην Ελλάδα από χρηματοδοτικά ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλο κράτος-μέλος και είναι θυγατρικές επιχειρήσεις πιστωτικών ιδρυμάτων. Το ευεργέτημα της αμοιβαίας αναγνώρισης σε εκείνες τις δραστηριότητες, οι οποίες ασκούνται από χρηματοδοτικό ίδρυμα που είναι θυγατρική ενός πιστωτικού ιδρύματος, υπό την προϋπόθεση, ότι αυτή η θυγατρική συμπεριλαμβάνεται στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση στην οποία υπόκειται και η μητρική της επιχείρηση και πληροί αυστηρές προϋποθέσεις. Με το άρθρο 42 θεσπίζονται οι κανόνες που αφορούν τη διασυννοριακή παροχή υπηρεσιών με ή χωρίς εγκατάσταση σε άλλα κράτη-μέλη από χρηματοδοτικά ιδρύματα που εδρεύουν στην Ελλάδα. Με το άρθρο 43 θεσπίζονται οι κανόνες της διασυννοριακής παροχής υπηρεσιών

ρεσιών στην Ελλάδα από χρηματοδοτικά ιδρύματα που δεν εμπίπτουν στις περιπτώσεις των άρθρων 41 και 42.

Τα άρθρα 44 έως 49 ρυθμίζουν θέματα εποπτείας της Τράπεζας της Ελλάδος επί των υποκαταστημάτων άλλων κρατών-μελών ή τρίτων χωρών. Περιγράφεται η έκταση εποπτείας της ως αρχή του κράτους-μέλους υποδοχής (άρθρο 44) και οι κυρώσεις που μπορεί να επιβάλει (άρθρο 45). Για λόγους διασφάλισης της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της χώρας προβλέπεται η δυνατότητα της Τράπεζας της Ελλάδος να λαμβάνει προληπτικά μέτρα σε βάρος πιστωτικών ιδρυμάτων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, ενόσω εκκρεμεί η λήψη αντίστοιχων προληπτικών μέτρων εποπτείας ή μέτρων εξυγίανσης από την αρμόδια αρχή του κράτους-μέλους καταγωγής (άρθρο 46), ενημερώνοντας την Επιτροπή, την ΕΑΤ και τις αρμόδιες εποπτικές αρχές του κράτους-μέλους προέλευσης. Αντίστοιχα, ενημερώνεται από τις αρμόδιες αρχές όταν η ίδια είναι αρμόδια αρχή κράτους-μέλους προέλευσης. Τέλος, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης του πιστωτικού ιδρύματος ή μη λήψης κατάλληλων μέτρων από την αρμόδια εποπτική αρχή, η Τράπεζα της Ελλάδος, ως αρχή κράτους υποδοχής μπορεί, κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης, να επιβάλει μέτρα ή κυρώσεις σε αυτό (άρθρο 47). Στο άρθρο 48 θεσπίζονται οι προϋποθέσεις ενημέρωσης μεταξύ των αρμοδίων αρχών κράτους-μέλους υποδοχής και κράτους-μέλους προέλευσης στην περίπτωση ανάκλησης άδειας λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία των καταθετών, επενδυτών και λοιπών αποδεκτών υπηρεσιών από πιστωτικά ιδρύματα. Οι αποφάσεις της Τράπεζας της Ελλάδος σχετικά με την επιβολή κυρώσεων ή περιορισμών σε πιστωτικό ίδρυμα ως προς την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών ή την εγκατάσταση πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένες και να κοινοποιούνται στο ενδιαφερόμενο πιστωτικό ίδρυμα (άρθρο 49).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Στα άρθρα 50 έως 64 τίθενται οι κανόνες προληπτικής εποπτείας.

Το άρθρο 50 περιγράφει τις αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς όταν λειτουργούν είτε ως αρμόδιες αρχές κράτους-μέλους υποδοχής είτε ως αρμόδιες αρχές κράτους-μέλους προέλευσης.

Το άρθρο 51 θέτει τους κανόνες σχετικά με την συνεργασία των ελληνικών εποπτικών αρχών με τις ομόλογες αρχές άλλων κρατών-μελών σχετικά με υποκαταστήματα που λειτουργούν στην Ελλάδα ή αντίστροφα υποκαταστήματα ελληνικών ιδρυμάτων που λειτουργούν σε άλλο κράτος-μέλος. Στις παραγράφους 2 και 3 θεσπίζεται η ιδιαίτερη υποχρέωση για ανταλλαγή πληροφοριών που αφορούν θέματα ρευστότητας στο βαθμό που οι σχετικές πληροφορίες είναι αναγκαίες για την προστασία των καταθετών ή των επενδυτών στο οικείο κράτος-μέλος. Τέλος, προβλέπεται η δυνατότητα των εποπτικών αρχών να ζητούν τη διαμεσολάβηση της ΕΑΤ σε περίπτωση που δεν υπάρχει ανταπόκριση από άλλες αρχές σε αίτημα ανταλλαγής πληροφοριών είτε επειδή το σχετικό αίτημα απορρίφθηκε είτε επειδή δεν διεκπεραιώθηκε εγκαίρως.

Το άρθρο 52 ρυθμίζει θέματα συνεργασίας σχετικά με υποκαταστήματα που οι ελληνικές εποπτικές αρχές ζητούν να χαρακτηριστούν, ως σημαντικά και περιγράφο-

νται οι σχετικές διαδικασίες. Περιγράφονται επίσης οι σχετικές υποχρεώσεις των ελληνικών αρχών σχετικά με την κατά τα ανωτέρω συνεργασία προκειμένου για ελληνικά υποκαταστήματα που λειτουργούν σε άλλο κράτος-μέλος, και με αίτημα του οποίου ζητείται ο χαρακτηρισμός τους ως σημαντικών. Προβλέπεται, η σύσταση σώματος εποπτών για τον καλύτερο συντονισμό εποπτείας σε ίδρυμα με σημαντικά υποκαταστήματα σε άλλα κράτη-μέλη, εφόσον δεν εφαρμόζεται το άρθρο 109 του παρόντος νόμου (ίδρυση σώματος εποπτών λόγω άσκησης εποπτείας σε ενοποιημένη βάση).

Στο άρθρο 53 επιβεβαιώνεται ότι η ευθύνη για την εποπτεία της οικονομικής ευρωστίας ενός πιστωτικού ιδρύματος και ιδίως της φερεγγυότητάς του σε ενοποιημένη βάση εναπόκειται στο οικείο κράτος-μέλος προέλευσης. Τίθενται οι κανόνες για τη στενή συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών-μελών καταγωγής και υποδοχής για την εποπτεία των τραπεζικών ομίλων της Ένωσης. Προκειμένου να διασφαλισθεί η ανεμπόδιστη άσκηση των εποπτικών αρμοδιοτήτων στις αρμόδιες αρχές των κρατών-μελών υποδοχής, δίνεται σε αυτές η εξουσία να διεξάγουν, κατά περίπτωση, επιτόπιους ελέγχους και επιθεωρήσεις των δραστηριοτήτων υποκαταστημάτων ιδρυμάτων στο έδαφός τους και μπορούν να απαιτούν πληροφόρηση από το εκάστοτε υποκατάστημα σχετικά με τις δραστηριότητές του και για στατιστικούς, ενημερωτικούς ή εποπτικούς λόγους, εφόσον το κρίνουν σκόπιμο για λόγους σταθερότητας του χρηματοοικονομικού συστήματος.

Στο άρθρο 54 βρίσκονται οι κανόνες του υπηρεσιακού επαγγελματικού απορρήτου. Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αρμοδίων αρχών ή αυτών με άλλες αρχές ή οργανισμούς επιτρέπεται μόνο για συγκεκριμένους λόγους και προς συγκεκριμένους αποδέκτες. Θεσπίζονται οι όροι για ανταλλαγή πληροφοριών που αφορούν συμπεριφορές, όπως απάτες ή πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες, που είναι ικανές να επηρεάσουν τη σταθερότητα και το αδιάβλητο του χρηματοοικονομικού συστήματος. Στις περιπτώσεις που απαιτείται ρητή συγκατάθεση των αρμοδίων αρχών για τη δημοσιοποίηση πληροφοριών, οι εν λόγω αρχές μπορούν να θέτουν ως προϋπόθεση την τήρηση αυστηρών όρων.

Προβλέπεται η δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ, αφ' ενός, των αρμοδίων αρχών και, αφ' ετέρου, των κεντρικών τραπεζών και άλλων φορέων με παρόμοια αποστολή όταν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικές αρχές και, εφόσον είναι απαραίτητο για λόγους προληπτικής εποπτείας, πρόληψης και εξυγίανσης των υπό πτώχευση ιδρυμάτων και σε επείγουσες καταστάσεις, εφόσον συντρέχει λόγος, άλλων δημόσιων αρχών και δημόσιων υπηρεσιών αρμοδίων για τη θέπιση νομοθεσίας περί εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων, χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, υπηρεσιών επενδύσεων και ασφαλιστικών εταιρειών, καθώς και δημόσιων αρχών επιφορτισμένων με την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών.

Στο άρθρο 55, στο πλαίσιο της ενίσχυσης της προληπτικής εποπτείας των ιδρυμάτων και για την προστασία των πελατών τους, θεσπίζεται υποχρέωση των ελεγκτών και ελεγκτικών γραφείων να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές, σε περίπτωση που κατά την εκπλήρωση της αποστολής τους λάβουν γνώση γεγονότων, τα οποία είναι ικανά να επηρεάσουν σοβαρά τη χρηματοοικονομική κατάσταση ή τη διοικητική και λογιστική οργάνωση ι-

δρύματος. Η υποχρέωση αυτή ισχύει κάθε φορά που τέτοια γεγονότα διαπιστώνονται από έναν ελεγκτή κατά την εκπλήρωση της αποστολής του σε επιχείρηση που έχει στενούς δεσμούς με ένα ίδρυμα. Το καθήκον των ελεγκτών να ανακοινώνουν, κατά περίπτωση, στις αρμόδιες αρχές, ορισμένα δεδομένα ή αποφάσεις που αφορούν ίδρυμα, τα οποία διαπίστωσαν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους δεν συνεπάγεται την ευθύνη αυτών σύμφωνα με άλλες διατάξεις εφόσον στοιχειοθετείται η καλή πίστη αυτών με βάση τα διδάγματα της ελεγκτικής ή της οικονομικής επιστήμης.

Το άρθρο 56 καθορίζει ότι η άσκηση της εποπτείας επί των ιδρυμάτων και η επιβολή κυρώσεων διενεργείται ή άμεσα από την κατά περίπτωση αρμόδια αρχή, είτε σε συνεργασία με άλλες αρχές ή υπό την ευθύνη της κατά περίπτωση αρμόδιας αρχής είτε κατόπιν αιτήσεως συνδρομής προς δικαστικές αρχές για ενέργειες όπου σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο απαιτείται η δική τους άδεια.

Τα άρθρα 57, 58 και 59 περιλαμβάνουν τις διατάξεις με τα διοικητικά μέτρα και τις κυρώσεις που επιβάλλονται στα ιδρύματα. Ειδικότερα, προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το νόμο και τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 των ιδρυμάτων, των προσώπων που ασκούν ουσιαστικό έλεγχο επί των δραστηριοτήτων ιδρύματος και των μελών του διοικητικού οργάνου ιδρύματος, και να διασφαλίζεται παρόμοια μεταχείριση σε ολόκληρη την Ένωση, στο άρθρο 57 προβλέπεται η δυνατότητα των εποπτικών αρχών να επιβάλουν διοικητικές κυρώσεις και άλλα διοικητικά μέτρα, τα οποία πρέπει να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά και καθορίζουν τους αποδέκτες αυτών (φυσικά και νομικά πρόσωπα και οντότητες).

Το άρθρο 58 παραθέτει τις διοικητικές κυρώσεις και τα άλλα διοικητικά μέτρα που επιβάλλονται από τις εποπτικές αρχές για παραβάσεις των απαιτήσεων παροχής άδειας λειτουργίας και των απαιτήσεων για απόκτηση ειδικών συμμετοχών επί πιστωτικών ιδρυμάτων. Μεταξύ των κυρώσεων προβλέπεται και η απομάκρυνση των προσώπων που έχουν «ειδική συμμετοχή» στο εποπτευόμενο ίδρυμα για ορισμένο ή αόριστο χρόνο από το οικείο Διοικητικό Συμβούλιο και από οποιαδήποτε διευθυντική θέση στο ίδρυμα.

Κοινή υποχρέωση των κρατών-μελών είναι τα μέτρα που επιβάλλουν να πληρούν ορισμένες ουσιώδεις απαιτήσεις σε σχέση με τα πρόσωπα προς τα οποία απευθύνονται, τα κριτήρια που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή τους, τη δημοσίευσή τους, τις βασικές εξουσίες επιβολής κυρώσεων και τα επίπεδα των διοικητικών χρηματικών προστίμων. Έτσι, τα διοικητικά χρηματικά πρόστιμα επιτρέπεται να είναι αρκούτως υψηλά ώστε να αντισταθμίζουν τα αναμενόμενα οφέλη και να λειτουργούν αποτρεπτικά ακόμα και για τα μεγαλύτερα ιδρύματα και τα διευθυντικά στελέχη τους (άρθρο 59).

Τέλος, προκειμένου να διασφαλιστεί ο αποτρεπτικός χαρακτήρας των διοικητικών κυρώσεων, αυτές δημοσιεύονται, εκτός από σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις (άρθρο 60).

Η Τράπεζα της Ελλάδος και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ενημερώνουν την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών για όλες τις επιβαλλόμενες από αυτές κυρώσεις δυνάμει του παρόντος νόμου ή του Κανονισμού 575/2013. Η ΕΑΤ τηρεί κεντρική βάση δεδομένων στην οποία έχουν πρόσβαση μόνο οι αρμόδιες αρχές. Διασφαλίζεται ένα αποτελε-

σματικό σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, με την τήρηση των απαιτήσεων περί επαγγελματικού απορρήτου και προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 61).

Στο άρθρο 62 προσδιορίζονται τα κριτήρια για την επιβολή των διοικητικών κυρώσεων και διοικητικών μέτρων, καθώς για τη διασφάλιση συνεκτικής εφαρμογής τους. Επαναλαμβάνεται η υποχρέωση των αρμοδίων αρχών να λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές συνθήκες κατά τον καθορισμό του είδους των διοικητικών κυρώσεων ή άλλων διοικητικών μέτρων και του ύψους των διοικητικών χρηματικών προστίμων. Η παράγραφος 4 επαναλαμβάνει αυτολεξεί την πρόβλεψη της παρ. 5 του άρθρου 69 του ν. 3601/2007, όπως πολύ πρόσφατα τροποποιήθηκε με το ν. 4051/2012 (άρθρο 13 παράγραφος 7). Η διάταξη ρυθμίζει την αστική ευθύνη του προσωπικού της Τράπεζας της Ελλάδος έναντι τρίτων κατ' αντιστοιχία προς τα ισχύοντα τόσο στον Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Υπαλλήλων όσο και επί λοιπών εποπτικών οργανισμών του χρηματοπιστωτικού κλάδου, όπως η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Σε κάθε περίπτωση, η διάταξη δεν επηρεάζει την ευθύνη της Τράπεζας της Ελλάδος έναντι τρίτων, που παραμένει ακέραιη, ούτε και το δικαίωμα αναγωγής της Τράπεζας έναντι του προσωπικού της για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, που συνεχίζει να διέπεται από τις γενικές διατάξεις.

Στο άρθρο 63 προβλέπεται, η θέσπιση μηχανισμών από πλευράς των εποπτικών αρχών που θα ενθαρρύνει και θα διευκολύνει την υποβολή καταγγελιών για παραβάσεις του παρόντος νόμου και του Κανονισμού 575/2013. παρόμοια δυνατότητα πρέπει να παρέχεται και στους εργαζόμενους των ιδρυμάτων για την καταγγελία παραβάσεων εσωτερικά.

Κατ' επανάληψη της αντίστοιχης διάταξης του ν. 3601/2007 προβλέπεται ότι οι αποφάσεις της ΤτΕ που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του παρόντος νόμου και του Κανονισμού 575/2013 προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας (άρθρο 64).

Στο άρθρο αυτό δεν εισάγονται ρυθμίσεις για την παροχή έννομης προστασίας στους αποδέκτες αποφάσεων που εκδίδονται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, καθώς το ζήτημα ρυθμίζεται ήδη στη βασική νομοθεσία της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (νόμοι 1969/1991 και 3606/2007).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Τα άρθρα 65 έως 103 αφορούν τη διαδικασία επανεξέτασης, ρυθμίζουν δηλαδή τη διαδικασία αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου των ιδρυμάτων, το πλαίσιο λειτουργίας, τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς τους ως προς την οργάνωση και αντιμετώπιση κινδύνων και τα θέματα εταιρικής διακυβέρνησης.

Ειδικότερα, τα ιδρύματα πρέπει να διαθέτουν ίδια κεφάλαια, τα οποία επαρκούν από πλευράς ποσότητας, ποιότητας και κατανομής για τους κινδύνους τους οποίους έχουν αναλάβει ή ενδέχεται να αναλάβουν. Για να επιτευχθεί αυτό απαιτείται τόσο τα πιστωτικά ιδρύματα όσο και οι επιχειρήσεις επενδύσεων να διαθέτουν στρατηγικές και διαδικασίες για την εκτίμηση και τη διατήρηση της επάρκειας των κεφαλαίων τους (άρθρο 65). Η Τράπεζα της Ελλάδος και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς αντιστοιχία έχουν την αρμοδιότητα να ελέγχουν για την

καλή οργάνωση και την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των εποπτευόμενων οντοτήτων.

Στο άρθρο 66 περιγράφεται το πλαίσιο εταιρικής διακυβέρνησης και η υποχρεωτική εκπόνηση σχεδίων ανάκαμψης από όλα τα ιδρύματα. Για τα πιστωτικά ιδρύματα, σχέδια εξυγίανσης εκπονεί η Τράπεζα της Ελλάδος. Σε περίπτωση επιχειρήσεων επενδύσεων τα σχέδια εξυγίανσης εκπονούνται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς κατόπιν διαβούλευσης με την Τράπεζα της Ελλάδος. Στην τελευταία περίπτωση είναι σημαντική η συμμετοχή της ΕΑΤ στις σχετικές συζητήσεις, σε συντονιστικό επίπεδο.

Ομοίως, προβλέπεται η ενημέρωση της ΕΑΤ από τις εθνικές εποπτικές αρχές για την πολιτική αποδοχών που εφαρμόζουν τα εποπτευόμενα ιδρύματα για να είναι εφικτή η συγκριτική αξιολόγηση των τάσεων και πρακτικών στον τομέα αυτόν σε επίπεδο Ένωσης. Τα εποπτευόμενα ιδρύματα παρέχουν στις εποπτικές αρχές στοιχεία για την πολιτική αποδοχών, καθώς και πληροφορίες για τον αριθμό φυσικών προσώπων με αποδοχές τουλάχιστον 1 εκατομμυρίου ευρώ ανά οικονομικό έτος, με κατηγοριοποίηση και μνεία τομέα απασχόλησης και ανάλυση των βασικών αποδοχών, των μεταβλητών αποδοχών, μακροπρόθεσμων επιβραβεύσεων και των συνταξιοδοτικών εισφορών (άρθρο 67).

Τα επόμενα άρθρα 68 έως 79 αφορούν τα τεχνικά κριτήρια για την οργάνωση και την αντιμετώπιση κινδύνων. Καθίσταται υποχρεωτική σε κάθε ίδρυμα που είναι σημαντικό από άποψη μεγέθους, εσωτερικής οργάνωσης, εύρους και πολυπλοκότητας δραστηριοτήτων η σύσταση Επιτροπής Διαχείρισης Κινδύνου (άρθρο 68).

Τα ιδρύματα καλούνται να εφαρμόζουν μεθόδους και προσεγγίσεις που βασίζονται σε εσωτερικές αξιολογήσεις ή εσωτερικά μοντέλα και να μην στηρίζουν της απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για τον πιστωτικό κίνδυνο και τον κίνδυνο αγοράς μόνο σε εξωτερικές αξιολογήσεις πιστοληπτικής ικανότητας. Καλούνται επίσης να θεσπίσουν υγιή κριτήρια χορήγησης πιστώσεων και υγιείς διαδικασίες λήψης αποφάσεων επί ζητημάτων χορήγησης πιστώσεων (άρθρο 69).

Το άρθρο 70 προβλέπει την εποπτική συγκριτική αξιολόγηση των εσωτερικών προσεγγίσεων για τον υπολογισμό απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων. Λόγω της μεγάλης ποικιλίας των προσεγγίσεων που υιοθετούνται από τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν εσωτερικές διαδικασίες ανάπτυξης υποδειγμάτων, είναι σημαντικό οι αρμόδιες αρχές και η ΕΑΤ να διαθέτουν σαφή άποψη του εύρους των αξιών του σταθμισμένου ως προς τον κίνδυνο ενεργητικού και των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που προκύπτουν από παρόμοια ανοίγματα βάσει των εν λόγω προσεγγίσεων. Για να επιτευχθεί αυτό, τα ιδρύματα κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές τα αποτελέσματα των εσωτερικών υποδειγμάτων που εφαρμόζονται στα χαρτοφυλάκια αναφοράς που έχουν αναπτυχθεί από την ΕΑΤ και που καλύπτουν μεγάλο φάσμα χρηματοδοτικών ανοιγμάτων. Βάσει των πληροφοριών που λαμβάνουν, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίζουν ότι οι ομοιότητες ή οι διαφορές των αποτελεσμάτων για το ίδιο άνοιγμα δικαιολογούνται όσον αφορά τους κινδύνους στους οποίους υπόκειται το ίδρυμα. Γενικότερα, οι αρμόδιες αρχές και η ΕΑΤ πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιλογή μεταξύ προσέγγισης εσωτερικής διαδικασίας ανάπτυξης υποδειγμάτων και τυποποιημένης προσέγγισης δεν καταλήγει σε υποεκτίμη-

ση των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων. Ενώ οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων λειτουργικού κινδύνου είναι πιο δύσκολο να διατεθούν σε επίπεδο ατομικού ανοίγματος και συνεπώς είναι σκόπιμο να εξαιρεθεί αυτή η κατηγορία κινδύνου από τη διαδικασία συγκριτικής αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές, ωστόσο, πρέπει να παρακολουθούν τις εξελίξεις στις εσωτερικές προσεγγίσεις ανάπτυξης υποδειγμάτων για τον λειτουργικό κίνδυνο, με σκοπό την παρακολούθηση του εύρους των πρακτικών που χρησιμοποιούνται και τη βελτίωση των εποπτικών προσεγγίσεων.

Στο άρθρο 71 προβλέπεται ο τρόπος αντιμετώπισης του πιστωτικού κινδύνου και του κινδύνου αντισυμβαλλομένου, στο άρθρο 72 η αντιμετώπιση του υπολειπόμενου κινδύνου, στο άρθρο 73 του κινδύνου συγκέντρωσης, στο άρθρο 74 ρυθμίζεται η αντιμετώπιση του κινδύνου τιτλοποίησης, στο άρθρο 75 ο κίνδυνος αγοράς, στο άρθρο 76 ο κίνδυνος επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών, στο άρθρο 77 ο λειτουργικός κίνδυνος και στο άρθρο 78 ο κίνδυνος ρευστότητας. Τέλος, στο άρθρο 79 εισάγονται ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

Τα άρθρα 80 έως 88 αφορούν θέματα εταιρικής διακυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής αποδοχών. Καθορίζονται οι αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου (άρθρο 80) και προβλέπεται η δημοσιοποίηση στοιχείων, σε μία προσπάθεια να υπάρχει αυξημένη διαφάνεια και λογοδοσία για τις δραστηριότητες των ιδρυμάτων, ιδίως ως προς τα πραγματοποιούμενα κέρδη, τους καταβαλλόμενους φόρους, τις εισπραττόμενες επιδοτήσεις, λογοδοσία που αποβλέπει στην ανάκτηση της εμπιστοσύνης των πολιτών στο χρηματοπιστωτικό σύστημα (άρθρο 81).

Προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι ενδεχόμενες επιζημίες συνέπειες ελλιπώς σχεδιασμένων ρυθμίσεων εταιρικής διακυβέρνησης στην ορθή διαχείριση των κινδύνων, με την υπό ενσωμάτωση Οδηγία επιδιώκεται, στο άρθρο 82, η υιοθέτηση αρχών και προτύπων που διασφαλίζουν την αποτελεσματική επίβλεψη εκ μέρους του διοικητικού οργάνου, προάγουν μια ορθή νοοτροπία αντιμετώπισης των κινδύνων σε όλα τα επίπεδα των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων και να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές να παρακολουθούν την επάρκεια των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης.

Σημαντικές ρυθμίσεις για τη σύνθεση και λειτουργία του οργάνου Διοίκησης των ιδρυμάτων εισάγονται με το άρθρο 83. Δεδομένου, ότι τα ρυθμιζόμενα με το παρόν σχέδιο νόμου ιδρύματα λειτουργούν με τη μορφή της ανώνυμης εταιρίας (πλην των συνεταιριστικών τραπεζών), το όργανο διοίκησης είναι το Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο έχει εκτελεστικά και εποπτικά καθήκοντα. Με τις νέες διατάξεις αναδεικνύεται ο ρόλος των μη εκτελεστικών μελών του διοικητικού οργάνου στο πλαίσιο ενός ιδρύματος, ο οποίος πρέπει να περιλαμβάνει την εποικοδομητική αμφισβήτηση της στρατηγικής του ιδρύματος συμβάλλοντας έτσι στην ανάπτυξή του, τον έλεγχο της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης όσον αφορά την επίτευξη των συμφωνηθέντων στόχων, τον έλεγχο της ακρίβειας των χρηματοοικονομικών πληροφοριών και τη διασφάλιση ότι οι οικονομικοί έλεγχοι και τα συστήματα διαχείρισης κινδύνου είναι εύρωστα και αξιόπιστα, τον έλεγχο του σχεδιασμού και της εφαρμογής της πολιτικής αποδοχών του ιδρύματος και τη διατύπωση αντικειμενικών απόψεων σχετικά με τους πόρους,

τους διορισμούς και τα πρότυπα συμπεριφοράς. Η αποτελεσματική παρακολούθηση των αποφάσεων του ΔΣ ενός ιδρύματος καθιστά αναγκαία την χρονικά επαρκή ενασχόληση των μελών του με τα καθήκοντα τους σε αυτό, ώστε να είναι σε θέση να κατανοούν την επιχειρηματική δραστηριότητα του ιδρύματος, τους βασικούς κινδύνους στους οποίους εκτίθεται και τις επιπτώσεις της επιχειρηματικής δραστηριότητας και της στρατηγικής κινδύνου. Η κατοχή ενός πολύ μεγάλου αριθμού θέσεων σε διοικητικά συμβούλια διαπιστώθηκε ότι εμποδίζει ένα μέλος του διοικητικού οργάνου να διαθέσει επαρκή χρόνο στην εκπλήρωση του εν λόγω ρόλου επίβλεψης. Για το λόγο αυτόν περιορίζεται ο αριθμός των θέσεων μέλους διοικητικού συμβουλίου που ένα μέλος του διοικητικού οργάνου ιδρύματος μπορεί να κατέχει ταυτόχρονα σε διαφορετικές οντότητες. Ωστόσο, οι θέσεις μέλους διοικητικού συμβουλίου σε οργανώσεις που δεν επιδιώκουν πρωτίστως εμπορικούς στόχους, όπως οι μη κερδοσκοπικές ή φιλανθρωπικές οργανώσεις, δεν λαμβάνονται υπόψη για τους στόχους εφαρμογής αυτού του ορίου. Είναι εξίσου σημαντικό κατά την εκλογή και τον διορισμό των μελών του ΔΣ, οι μέτοχοι ή τα μέλη του ιδρύματος να λαμβάνουν υπόψη κατά πόσον οι υποψήφιοι έχουν τις γνώσεις, τα τυπικά προσόντα και τις δεξιότητες που είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση ορθής και συνετής διαχείρισης του ιδρύματος. Εισάγεται με τις παρούσες διατάξεις η επιτροπή ανάδειξης υποψηφίων μέσω της οποίας με διαφανείς και ανοιχτές διαδικασίες διορισμού ως προς τα μέλη του ΔΣ, οι μέτοχοι επιλέγουν αυτούς που θα μπορέσουν να υπηρετήσουν καλύτερα και αποτελεσματικότερα τους σκοπούς του ιδρύματος.

Διαπιστώθηκε επίσης, ότι η έλλειψη παρακολούθησης των διαχειριστικών αποφάσεων από τα διοικητικά όργανα οφείλεται εν μέρει στο φαινόμενο της συναινετικής ομαδικής σκέψης. Ένα από τα αίτια αυτού του φαινομένου είναι η ομοιομορφία στη σύνθεση των διοικητικών οργάνων. Για τη διευκόλυνση έκφρασης προσωπικών απόψεων και την προαγωγή του κριτικού ελέγχου, τα διοικητικά όργανα των ιδρυμάτων πρέπει πλέον να είναι επαρκώς διαφοροποιημένα όσον αφορά την ηλικία, το φύλο, τη γεωγραφική καταγωγή και το εκπαιδευτικό και επαγγελματικό υπόβαθρο των μελών τους, ώστε να συμπεριλαμβάνουν ποικιλία απόψεων και εμπειριών. Η ισόρροπη συμμετοχή των δύο φύλων είναι ιδιαίτερα σημαντική, ώστε να υπάρχει επαρκής εκπροσώπηση του πληθυσμού. Ειδικότερα, τα ιδρύματα στα οποία δεν επιτυγχάνεται ένα κατώτατο όριο εκπροσώπησης του ανεπαρκώς εκπροσωπούμενου φύλου θα πρέπει να λάβουν κατάλληλα μέτρα, κατά προτεραιότητα.

Για να ενισχυθεί η συμμόρφωση προς τις κείμενες διατάξεις και την εταιρική διακυβέρνηση, ενθαρρύνεται η καταγγελία στις αρμόδιες αρχές πιθανών ή πραγματικών παραβάσεων των εθνικών διατάξεων μεταφοράς της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ και του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 με πλήρη προστασία των εργαζομένων που καταγγέλλουν παραβάσεις οι οποίες διαπράττονται εντός των ιδρυμάτων τους.

Οι ρυθμίσεις των άρθρων 84 έως 88 αφορούν τις πολιτικές αποδοχών. Έτσι, στο άρθρο 84 θεσπίζονται εκ νέου σαφείς αρχές διακυβέρνησης και διάρθρωσης των πολιτικών αυτών, οι οποίες πρέπει να εναρμονίζονται με τη διάθεση για την ανάληψη κινδύνων, τις αξίες και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος. Ειδικότερα, και σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 66 του προοιμίου

της Οδηγίας η οποία θεμελιώνει διακριτική ευχέρεια των κρατών-μελών να προσαρμόζουν τις απαιτήσεις της πολιτικής αποδοχών σύμφωνα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των επιχειρήσεων κάνοντας ιδιαίτερη μνεία στις επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνεται μέριμνα ώστε η ισχύουσα κατά επιχείρηση επενδύσεων πολιτική αποδοχών να προσαρμόζεται στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εν θέματι επιχειρήσεων, το μέγεθός τους, την εσωτερική τους οργάνωση και τη φύση, το εύρος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους. Έτσι οι μικρομεσαίες και μικρές επιχειρήσεις δύνανται να διέπονται από διαφορετικό καθεστώς πολιτικής αποδοχών. Το ίδιο επίσης αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 92 της Οδηγίας.

Στο άρθρο 85 εισάγονται για πρώτη φορά ειδικές διατάξεις για την εφαρμογή αρχών που τηρούν τα ιδρύματα που επωφελοούνται από στήριξη του δημοσίου σχετικά με την πολιτική αποδοχών, πέραν των γενικών αρχών που περιγράφονται στο άρθρο 84.

Στο άρθρο 86 γίνεται διάκριση μεταξύ σταθερών αποδοχών, όπως πληρωμές, αναλογικές τακτικές συνταξιοδοτικές εισφορές ή επιδόματα (όταν αυτά δεν βασίζονται σε οποιαδήποτε κριτήρια απόδοσης) και μεταβλητών αποδοχών, όπως συμπληρωματικές πληρωμές ή επιδόματα που εξαρτώνται από την απόδοση. Καθορίζεται μέγιστη αναλογία μεταξύ σταθερής και μεταβλητής συνιστώσας του συνόλου των αποδοχών.

Το άρθρο 87 προβλέπει τη συγκρότηση επιτροπών αποδοχών σε ιδρύματα που είναι σημαντικά από πλευράς μεγέθους, εσωτερικής οργάνωσης και φύσεως, εύρους και πολυπλοκότητας δραστηριοτήτων. Η επιτροπή αυτή εισηγείται στο Διοικητικό Συμβούλιο την πολιτική αποδοχών λαμβάνοντας υπόψη τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα των μετόχων, των επενδυτών και άλλων εμπλεκόμενων μερών σε σχέση με το ίδρυμα, καθώς και το δημόσιο συμφέρον.

Τέλος, στο άρθρο 88 προβλέπεται η τήρηση απαιτήσεων δημοσιότητας για την εταιρική διακυβέρνηση και την εφαρμογή των πολιτικών αυτών από κάθε ίδρυμα.

Τα άρθρα 89 έως 103 περιέχουν τις διατάξεις για την εποπτική διαδικασία εξέτασης και αξιολόγησης των ρυθμίσεων, στρατηγικών, διαδικασιών και μηχανισμών που εφαρμόζουν τα ιδρύματα, στο πλαίσιο συμμόρφωσής τους με τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 και του παρόντος νόμου. Στο άρθρο 89 καθορίζονται τα κριτήρια, το πεδίο εφαρμογής και ο τρόπος διενέργειας της εποπτικής εξέτασης και αξιολόγησης από την Τράπεζα της Ελλάδος ή την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

Στο άρθρο 90 τίθενται τα τεχνικά κριτήρια αξιολόγησης, ενώ προβλέπεται η διεξαγωγή σε τακτά διαστήματα συνολική εκτίμηση της γενικής διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας από τα ιδρύματα. Στόχος είναι να υπάρχουν αξιόπιστες εσωτερικές μεθοδολογίες σε κάθε ίδρυμα.

Με τις διατάξεις του άρθρου 91 θεσπίζεται η υποχρέωση των εποπτικών αρχών να καταρτίζουν πρόγραμμα εποπτικής εξέτασης τουλάχιστον μία φορά το χρόνο για τα εποπτευόμενα από αυτές ιδρύματα. Καθορίζεται το περιεχόμενο του προγράμματος εποπτικής εξέτασης και τα ιδρύματα που εξετάζονται.

Στο άρθρο 92 προβλέπεται η διενέργεια από τις αρμόδιες εποπτικές αρχές εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων στα εποπτευόμενα ιδρύματα, τουλάχιστον μία φορά το χρόνο. Οι ασκήσεις αυτές διευ-

κολύνουν τη διαδικασία εποπτικής αξιολόγησης.

Το άρθρο 93 προβλέπει ότι οι εποπτικές αρχές αναθεωρούν τακτικά τη συμμόρφωση των εποπτευόμενων από αυτές ιδρυμάτων προς τις απαιτήσεις εσωτερικών προσεγγίσεων. Οι εν λόγω προσεγγίσεις προϋποθέτουν τη χορήγηση άδειας προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό των απαιτήσεων των ιδίων κεφαλαίων των ιδρυμάτων αυτών. Οι σχετικές διατάξεις δίνουν τη δυνατότητα στις εποπτικές αρχές, όταν διαπιστώνουν ότι ένα ίδρυμα, παρόλο που έχει λάβει άδεια χρήσης εσωτερικής προσέγγισης, δεν πληροί πλέον τις απαιτήσεις για την εφαρμογή της, να ζητήσουν από το ίδρυμα να αποδείξει είτε ότι η μη συμμόρφωση δεν είναι ουσιώδης είτε να καταθέσει σχέδιο για τη συμμόρφωσή του εντός προθεσμίας. Σε μη συμμόρφωση η άδεια χρήσης της προσέγγισης μπορεί να ανακληθεί ή να περιοριστεί στα τμήματα για τα οποία υπάρχει συμμόρφωση ή πιθανολογείται η έγκαιρη συμμόρφωση του ιδρύματος.

Το άρθρο 94 προσδιορίζει τα προληπτικά εποπτικά μέτρα που λαμβάνουν η Τράπεζα της Ελλάδος ή η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς στα εποπτευόμενα ιδρύματα.

Με το άρθρο 95 δίνεται η δυνατότητα στις εποπτικές αρχές να εφαρμόζουν κατά παρόμοιο ή πανομοιότυπο τρόπο προληπτικά εποπτικά μέτρα σε ιδρύματα με παρόμοια προφίλ κινδύνου, ενημερώνοντας σχετικά την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών.

Το άρθρο 96 περιγράφει τις εποπτικές εξουσίες της Τράπεζας της Ελλάδος και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και τίθενται κριτήρια για την αξιολόγηση του κατάλληλου επιπέδου ιδίων κεφαλαίου κάθε εποπτευόμενου ιδρύματος.

Με το άρθρο 97 προβλέπεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος ή η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς κατά λόγο αρμοδιότητας, θεσπίζει κανόνες για τις απαιτήσεις κάλυψης του κινδύνου ρευστότητας και τις απαιτήσεις σταθερής χρηματοδότησης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 412 και 413 του Κανονισμού (ΕΕ) 575/2013.

Το άρθρο 98 δίνει τη δυνατότητα στις εποπτικές αρχές να επιβάλουν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας στα εποπτευόμενα ιδρύματα, λαμβάνοντας υπόψη συγκεκριμένα κριτήρια. Επιπλέον, οι εποπτικές αρχές μπορούν να επιβάλουν κυρώσεις ή άλλα διοικητικά μέτρα που περιλαμβάνουν πρόστιμα το ύψος των οποίων σε γενικές γραμμές σχετίζεται με τη διαφορά της πραγματικής θέσης ρευστότητας του ιδρύματος και των απαιτήσεων ρευστότητας και σταθερής χρηματοδότησης που θεσπίζονται σε εθνικό επίπεδο ή σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το άρθρο 99 εισάγει απαιτήσεις δημοσιοποίησης και προβλέπει τη δυνατότητα των εποπτικών αρχών να επιβάλουν άλλες προθεσμίες, διαφορετική συχνότητα δημοσιοποίησης, καθώς και άλλα μέσα σε σχέση με τα ισχύοντα για τις ετήσιες και ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις των εποπτευόμενων ιδρυμάτων.

Με το άρθρο 100 προβλέπεται η υποχρέωση της Τράπεζας της Ελλάδος και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς να ενημερώνουν την ΕΑΤ για τη διαδικασία και μεθοδολογία της εποπτικής εξέτασης και αξιολόγησης και να δίνουν πρόσθετες πληροφορίες όταν ζητηθούν. Στόχος της ρύθμισης να διασφαλίζεται μέσω της ΕΑΤ ότι υπάρχει συνέπεια μεταξύ των εποπτικών εξετάσεων, αξιολογήσεων και εποπτικών μέτρων που εφαρμόζουν οι εποπτικές αρχές των κρατών-μελών της Ένωσης.

Με τις διατάξεις του άρθρου 101 ρυθμίζονται ανά κατηγορία ιδρύματος το επίπεδο εφαρμογής των απαιτήσεων του νόμου ως προς την αξιολόγηση επάρκειας εσωτερικού κεφαλαίου.

Στο άρθρο 102 εισάγονται υποχρεώσεις προς τα εποπτευόμενα ιδρύματα για την υιοθέτηση των αναγκαίων ρυθμίσεων, διαδικασιών και μηχανισμών που απαιτεί η εποπτεία.

Στο άρθρο 103 τίθενται κανόνες για το επίπεδο εφαρμογής των απαιτήσεων που αφορούν την εποπτική διαδικασία εξέτασης και αξιολόγησης και τα εποπτικά μέτρα από τις εποπτικές αρχές, την Τράπεζα της Ελλάδος και την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Τα άρθρα 104 έως 120 ρυθμίζουν θέματα ενοποιημένης εποπτείας. Αντίστοιχου περιεχομένου διατάξεις υπήρχαν στο ν. 3601/2007 (άρθρα 33 έως 49) κατ' ενσωμάτωση της Οδηγίας 2009/48/ΕΚ.

Η εποπτεία των ιδρυμάτων σε ενοποιημένη βάση στοχεύει στην προστασία των συμφερόντων καταθετών και επενδυτών των ιδρυμάτων και στην εξασφάλιση της σταθερότητας του χρηματοοικονομικού συστήματος.

Έτσι, στο άρθρο 104 τίθενται οι βασικοί κανόνες προκειμένου να καθοριστεί η αρχή ενοποιημένης εποπτείας. Για να είναι αποτελεσματική πρέπει να εφαρμόζεται σε όλους τους τραπεζικούς ομίλους, ακόμη και στις περιπτώσεις όπου η μητρική επιχείρηση δεν είναι πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων.

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς πρέπει να υπάρχουν διαφανείς, προβλέψιμες και εναρμονισμένες εποπτικές πρακτικές και αποφάσεις για την ανάπτυξη της επιχειρηματικής δράσης και τη διοίκηση διασυννοριακών ομίλων πιστωτικών ιδρυμάτων, στο άρθρο 105 ρυθμίζονται τα σχετικά θέματα που αφορούν τον συντονισμό των εποπτικών δραστηριοτήτων από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας.

Το άρθρο 106 εισάγει διατάξεις για τη λήψη κοινών αποφάσεων σχετικά με την προληπτική εποπτεία κάθε ιδρύματος, που λαμβάνουν η Τράπεζα της Ελλάδος ή η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς όταν λειτουργούν ως αρχή ενοποιημένης εποπτείας με τις άλλες εμπλεκόμενες εποπτικές αρχές. Ομοίως, ρυθμίζει τις περιπτώσεις που οι ελληνικές εποπτικές αρχές οφείλουν να λειτουργήσουν από κοινού με την αρχή ενοποιημένης εποπτείας, όταν οι ίδιες εποπτεύουν θυγατρικές μητρικού ιδρύματος εγκατεστημένου στην ΕΕ ή μητρικής χρηματοδοτικής εταιρείας συμμετοχών ή μικτής χρηματοοικονομικής εταιρείας συμμετοχών εγκατεστημένης στην ΕΕ.

Το άρθρο 107 ρυθμίζει τα θέματα που αφορούν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της αρχής ενοποιημένης εποπτείας και των άλλων εμπλεκόμενων εποπτικών αρχών καθώς και της ΕΑΤ και του ΕΣΣΚ σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.

Για την αποτελεσματικότερη εποπτεία μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος ή, κατά περίπτωση, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, όταν λειτουργεί ως αρχή ενοποιημένης εποπτείας με τις άλλες εποπτικές αρχές ενισχύεται η μεταξύ τους συνεργασία σε διασυννοριακό επίπεδο με τη σύναψη γραπτών συμφωνιών (άρθρο 108).

Στο άρθρο 109 βρίσκονται οι ρυθμίσεις για τον τρόπο

λειτουργίας των σωμάτων εποπτών. Αυτά εξασφαλίζουν κοινό και ευθυγραμμισμένο πρόγραμμα εργασίας και εναρμονισμένες εποπτικές αποφάσεις. Στις διατάξεις του άρθρου παρατίθεται αναλυτικά, το πεδίο εργασιών των σωμάτων εποπτών, η συνεργασία τους με τις εποπτικές αρχές των κρατών-μελών αλλά και τρίτων χωρών, καθώς και η συνεργασία τους με την ΕΑΤ. Προβλέπεται για μια ακόμη φορά η δυνατότητα των εποπτικών αρχών να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση της ΕΑΤ, όταν υπάρχει διαφωνία μεταξύ τους για τη λειτουργία των σωμάτων εποπτείας.

Οι αρμόδιες εποπτικές αρχές των διάφορων χρηματοπιστωτικών τομέων συνεργάζονται όταν πρόκειται για επιχειρηματικούς ομίλους που ασκούν ποικίλες χρηματοοικονομικές δραστηριότητες (άρθρο 111).

Τα άρθρα 112 έως 120 ρυθμίζουν θέματα σχετικά με τις χρηματοδοτικές εταιρείες συμμετοχών, τις μικτές χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών και τις μικτές εταιρείες συμμετοχών.

Ειδικότερα, το άρθρο 112 καθορίζει πότε μια εταιρεία συμμετοχών εντάσσεται σε ενοποιημένη εποπτεία. Έτσι, όταν πρόκειται για ομίλους με ποικίλες δραστηριότητες η μητρική επιχείρηση των οποίων ελέγχει τουλάχιστον μία θυγατρική, επιβάλλεται η εκτίμηση της χρηματοοικονομικής κατάστασης κάθε πιστωτικού ιδρύματος ή επιχείρησης επενδύσεων στο πλαίσιο τέτοιου ομίλου από τις εποπτικές αρχές.

Το άρθρο 113 ρυθμίζει την εποπτεία των μικτών χρηματοοικονομικών εταιρειών συμμετοχών. Στο άρθρο 114 τίθενται οι αρχές για την αξιολόγηση και επάρκεια των διευθυντικών στελεχών των εταιρειών αυτών.

Το άρθρο 115 ρυθμίζει θέματα αιτημάτων για χορήγηση πληροφοριών και επιτόπιων ελέγχων σε μικτές εταιρείες συμμετοχών, ενώ το άρθρο 116 εισάγει διατάξεις για την εποπτεία τους.

Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της αρχής ενοποιημένης εποπτείας και των άλλων εμπλεκόμενων εποπτικών αρχών και κάθε σχετικό ζήτημα ρυθμίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 117.

Το άρθρο 118 καθορίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ Τράπεζας της Ελλάδος και Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς όταν ένα ίδρυμα, χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών, μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών ή μικρή εταιρεία συμμετοχών ελέγχει μία ή περισσότερες θυγατρικές που είναι ασφαλιστικές εταιρείες ή επιχειρήσεις του άρθρου 31 (δηλαδή που δεν επιτρέπεται να κατέχουν κεφάλαια ή τίτλους πελατών ή άλλου είδους επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια για παροχή επενδυτικών υπηρεσιών).

Το άρθρο 119 προβλέπει διοικητικές κυρώσεις και διοικητικά μέτρα που επιβάλλονται στις ανωτέρω εταιρείες και στα υπεύθυνα διευθυντικά στελέχη τους, με στόχο την παύση παραβάσεων ή την εξάλειψη των αιτιών αυτών των παραβάσεων.

Το άρθρο 120 εισάγει ρυθμίσεις σχετικά με την αξιολόγηση της ισοδυναμίας ενοποιημένης εποπτείας τρίτων χωρών, σε περίπτωση ιδρύματος που έλαβε άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα και η μητρική του είναι ίδρυμα ή χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών ή μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών με έδρα σε τρίτη χώρα και δεν υπάγεται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με

το άρθρο 104 του παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ´

Στις διατάξεις των άρθρων 121 έως 135 ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν τα αποθέματα ασφαλείας. Τα πιστωτικά ιδρύματα και οι σχετικές επιχειρήσεις επενδύσεων πρέπει να τηρούν, επιπρόσθετα στις άλλες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, απόθεμα ασφαλείας διατήρησης κεφαλαίου και αντικυκλικό κεφαλαιακό απόθεμα ασφαλείας, ώστε να διασφαλίζεται ότι συγκεντρώνουν επαρκή κεφαλαιακή βάση, σε περιόδους οικονομικής ανάπτυξης, για να αντέχουν ζημιές σε περιόδους ακραίων καταστάσεων.

Το αντικυκλικό κεφαλαιακό απόθεμα ασφαλείας πρέπει να συγκεντρώνεται όταν η συνολική επέκταση σε πίστη και άλλες κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού με σημαντικό αντίκτυπο στο προφίλ κινδύνου των εν λόγω πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων κρίνονται ότι συνδέονται με τη συγκέντρωση συστημικού κινδύνου και να αντλείται σε περιόδους κρίσης.

Για να διασφαλιστεί ότι τα αντικυκλικά κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας αντικατοπτρίζουν σωστά τον κίνδυνο αυξημένης πιστωτικής επέκτασης που αντιμετωπίζει ο τραπεζικός κλάδος, τα πιστωτικά ιδρύματα και οι επιχειρήσεις επενδύσεων πρέπει να υπολογίζουν τα αποθέματα ασφαλείας ειδικά για το ίδρυμα τους ως σταθμισμένο μέσο των ποσοστών αντικυκλικών αποθεμάτων ασφαλείας που ισχύουν στις χώρες στις οποίες βρίσκονται τα πιστωτικά τους ανοίγματα. Για το σκοπό αυτόν, ορίζεται μία εντεταλμένη αρχή, που είναι υπεύθυνη για τον καθορισμό σε τριμηνιαία βάση του ποσοστού αντικυκλικού αποθέματος ασφαλείας για ανοίγματα εντός της χώρας. Το εν λόγω ποσοστό αποθέματος ασφαλείας θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανάπτυξη των επιπέδων πίστωσης και τυχόν αλλαγές στη σχέση της πίστωσης προς το ΑΕΓΧΠ, καθώς και οποιεσδήποτε άλλες μεταβλητές που αφορούν κινδύνους για τη σταθερότητα του χρηματοοικονομικού συστήματος. Λαμβάνοντας υπόψη το λειτουργικό έργο που καλείται να επιτελέσει η εντεταλμένη αρχή που έγκειται σε υπολογισμούς, εκτιμήσεις, περιοδικές ανακοινώσεις κ.ο.κ., μακροοικονομικών μεγεθών, στην Ελλάδα εντεταλμένη αρχή ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος. Ομοίως, σε άλλες χώρες τα καθήκοντα της εντεταλμένης αρχής ανατίθενται είτε στην Κεντρική Τράπεζα είτε σε Συμβούλιο, στο οποίο η Κεντρική Τράπεζα συμμετέχει. Κατά τη λήψη αποφάσεων η εντεταλμένη αρχή λαμβάνει τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (άρθρο 127).

Στους κανόνες της Βασιλείας III, η μεθοδολογία καθορισμού των ποσοστών αντικυκλικών αποθεμάτων ασφαλείας στηρίζεται στη σχέση της πίστωσης προς το ΑΕΓΧΠ. Αυτό, πρέπει να χρησιμοποιείται ως κοινό σημείο εκκίνησης για τις αποφάσεις καθορισμού των ποσοστών αποθεμάτων ασφαλείας από την Τράπεζα της Ελλάδος, αλλά δεν πρέπει να οδηγήσει σε αυτόματο καθορισμό του αποθέματος ή να τη δεσμεύει. Το ποσοστό αποθέματος που ορίζει η κάθε εντεταλμένη αρχή πρέπει να αντανακλά, κατά ουσιαστικό τρόπο, τον κύκλο της πίστωσης και τους κινδύνους που οφείλονται στην περίσσεια ανάπτυξη της πίστωσης στη χώρα και να λαμβάνει

δεόντως υπόψη ιδιομορφίες της εθνικής οικονομίας.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ένα ίδρυμα αποκαθιστά εγκαίρως τα επίπεδα των ιδίων κεφαλαίων του, είναι σκόπιμη η ευθυγράμμιση της χορήγησης της μεταβλητής αμοιβής και των προαιρετικών συνταξιοδοτικών παροχών με την κερδοφορία του ιδρύματος κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου στην οποία δεν πληρούνται η συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας, λαμβανομένης υπόψιν της μακροπρόθεσμης υγείας του ιδρύματος.

Προβλέπεται η δυνατότητα υποχρέωσης ορισμένων ιδρυμάτων να τηρούν επιπλέον, απόθεμα ασφαλείας συστημικού κινδύνου προκειμένου να αποτρέπονται και να μετριαστούν οι μακροπρόθεσμοι μη κυκλικοί συστημικοί ή μακροπρόληπτικοί κίνδυνοι που δεν καλύπτονται από τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθμ. 575/2013 όταν υπάρχει κίνδυνος διαταραχής του χρηματοοικονομικού συστήματος που παρουσιάζει το δυναμικό σοβαρών αρνητικών επιπτώσεων για το χρηματοοικονομικό σύστημα και την πραγματική οικονομία της χώρας. Το ποσοστό του αποθέματος ασφαλείας συστημικού κινδύνου εφαρμόζεται σε όλα τα ιδρύματα ή σε ένα ή περισσότερα υποσύνολα αυτών των ιδρυμάτων, όταν τα ιδρύματα παρουσιάζουν παρόμοια κατατομή κινδύνου στις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες.

Κάθε χώρα μπορεί να αναγνωρίζει το απόθεμα ασφαλείας συστημικού κινδύνου που ορίζει άλλο κράτος-μέλος και να εφαρμόζει το εν λόγω ποσοστό αποθέματος στα ιδρύματα με εγχώρια άδεια τα ανοίγματα στο κράτος-μέλος που ορίζει το ποσοστό αποθέματος. Το κράτος-μέλος που ορίζει το ποσοστό αποθέματος ασφαλείας μπορεί να ζητά από το ΕΣΣΚ να εκδίδει σύσταση κατά την έννοια του άρθρου 16 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 1092/2010, απευθυνόμενη προς τα κράτη-μέλη τα οποία αναγνωρίζουν το απόθεμα ασφαλείας συστημικού κινδύνου και να τους συνιστά να το πράττουν. Η εν λόγω σύσταση υπόκειται στον κανόνα «συμμόρφωση ή εξήγηση» του άρθρου 3 παράγραφος 2 και του άρθρου 17 του εν λόγω Κανονισμού.

Οι αποφάσεις των κρατών-μελών για τα ποσοστά των αντικυκλικών αποθεμάτων ασφαλείας πρέπει να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο συντονισμένες. Επ' αυτού, το ΕΣΣΚ, εάν του το ζητήσουν οι αρμόδιες ή εντεταλμένες αρχές, μπορεί να διευκολύνει διαβουλεύσεις μεταξύ των εν λόγω αρχών για τη θέσπιση των προτεινόμενων ποσοστών αποθέματος ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών μεταβλητών.

Στην περίπτωση που ένα πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων δεν ικανοποιεί πλήρως τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας, λαμβάνονται μέτρα που διασφαλίζουν ότι θα αποκαταστήσει εγκαίρως το κατάλληλο επίπεδο ιδίων κεφαλαίων. Για τη διατήρηση κεφαλαίου, είναι σκόπιμο να επιβάλλονται αναλογικοί περιορισμοί στην προαιρετική διανομή κερδών, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής μερισμάτων και της πληρωμής της μεταβλητής συνιστώσας των αποδοχών. Για να διασφαλιστεί ότι αυτά τα ιδρύματα ή οι επιχειρήσεις έχουν αξιόπιστη στρατηγική για την ανάκτηση του κατάλληλου επιπέδου ιδίων κεφαλαίων, υποχρεούνται να καταρτίσουν και να συμφωνήσουν με τις αρμόδιες αρχές σχέδιο διατήρησης κεφαλαίου το οποίο να περιγράφει πώς θα εφαρμοστούν οι περιορισμοί διανομής και άλλα μέτρα που το ίδρυμα ή η επιχείρηση σκοπεύει να λάβει για να διασφαλίσει τη συμμόρφωσή του με τις πλήρεις α-

παιτήσεις αποθεμάτων ασφαλείας.

Υψηλότερες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σε παγκόσμια συστημικά σημαντικά ιδρύματα (G-SII) μπορεί να επιβληθούν προκειμένου να αντισταθμίζεται ο υψηλότερος κίνδυνος που τα G-SII αντιπροσωπεύουν για το χρηματοοικονομικό σύστημα και οι πιθανές επιπτώσεις που θα είχε για τους φορολογούμενους η χρεοκοπία τους. Όταν μια αρχή επιβάλλει το απόθεμα ασφαλείας συστημικού κινδύνου και το απόθεμα που ισχύει, εφαρμόζεται το απόθεμα που είναι μεγαλύτερο. Σε περίπτωση που το απόθεμα ασφαλείας συστημικού κινδύνου εφαρμόζεται μόνο στα ανοίγματα εντός κράτους-μέλους, θα πρέπει να προστίθεται στο απόθεμα του G-SII ή στο απόθεμα σχετικά με άλλα συστημικά σημαντικά ιδρύματα (O-SII) που εφαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Τα άρθρα 136 έως 144 είναι αυτούσια μεταφορά των άρθρων 62Α, 63, 63Α, 63Β, 63Γ, 63Δ, 63Ε, 63ΣΤ, 63Ζ του ν. 3601/2007 και αφορούν μόνο τα πιστωτικά ιδρύματα. Ειδικότερα ρυθμίζουν θέματα λήψης διοικητικών μέτρων από την εποπτική αρχή με σκοπό την αντιμετώπιση προβλημάτων προληπτικής εποπτείας ή εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων. Για λόγους πληρότητας παρουσιάζονται συνοπτικά οι κυριότερες ρυθμίσεις τους.

Η εποπτική αρχή μπορεί να επιβάλει στο πιστωτικό ίδρυμα να προχωρήσει σε αύξηση κεφαλαίου εάν κρίνει ότι η κεφαλαιακή του επάρκεια δεν ανταποκρίνεται ή κινδυνεύει να πάψει να ανταποκρίνεται στα εποπτικά όρια (άρθρο 136).

Ο διορισμός Επιτρόπου (άρθρο 137) μπορεί να λάβει χώρα σε αδυναμία ή άρνηση αύξησης ιδίων κεφαλαίων, παρακώλυση ελέγχου από την Τράπεζα της Ελλάδος, όταν το πιστωτικό ίδρυμα παραβιάζει νόμους ή υποχρεώσεις του ή διαφαίνεται από την όλη πορεία του κίνδυνος για το ίδιο ή για το χρηματοπιστωτικό σύστημα, όταν δεν είναι σε θέση να εκπληρώσει τις κεφαλαιακές υποχρεώσεις του, όταν δεν καταρτίζει ή δεν εφαρμόζει σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης, σε περίπτωση που του ζητούνται από την Τράπεζα της Ελλάδος, καθώς και όταν δεν συμμορφώνεται με αποφάσεις της Τράπεζας της Ελλάδος που αφορούν την αύξηση του κεφαλαίου του και τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων του. Το πιστωτικό ίδρυμα μπορεί και το ίδιο να ζητά διορισμό Επιτρόπου, που παραμένει πάντως, σε κάθε περίπτωση, αποφασιστική αρμοδιότητα της Τράπεζας της Ελλάδος. Για την επιλογή του κατάλληλου προσώπου τίθενται τα γνωστά και από το Καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος κριτήρια του αναγνωρισμένου κύρους και της ανάλογης επαγγελματικής εμπειρίας. Η απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος για το διορισμό προβλέπεται να κοινοποιείται αμελλητί, ώστε η ανάληψη των καθηκόντων να είναι άμεση, από της κοινοποίησης δε δεν νοούνται νόμιμες πράξεις του πιστωτικού ιδρύματος χωρίς τη σύμπραξη του Επιτρόπου. Η δράση του Επιτρόπου είναι ευρέως καθορισμένη προς όφελος του αναληφθέντος πιστωτικού ιδρύματος και του χρηματοπιστωτικού συστήματος, μπορεί δε να φτάνει, όμως όχι αναγκαστικά αλλά κατ' επιλογήν της Τράπεζας της Ελλάδος, έως την ανάληψη της διοίκησης του ιδρύματος. Ο επίτροπος εποπτεύεται και ελέγχεται καθ' όλη την εκτέλεση των καθηκόντων του από την Τράπεζα της Ελλάδος, δέχεται οδηγίες και του ε-

πιβάλλονται κανόνες από αυτήν, ενώ είναι δυνατόν, ανά περίπτωση, η Τράπεζα της Ελλάδος να απαιτεί την εκ μέρους της έγκριση ορισμένων –εκ των προτέρων καθορισμένων– αποφάσεων του. Ο Επίτροπος υποχρεούται να υποβάλει στην Τράπεζα της Ελλάδος (μέσα σε 30 ημέρες από το διορισμό του) έκθεση απογραφής των στοιχείων του πιστωτικού ιδρύματος και επίσης (μέσα σε 60 ημέρες, αν δεν ορίσει άλλο χρόνο η Τράπεζα της Ελλάδος) εκθέσεις περιγραφής των προοπτικών του ιδρύματος και προτάσεων βελτιωτικής δράσης. Δύναται, εφόσον είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων του, να ζητά, υπό τις προϋποθέσεις του νόμου, τη συνδρομή της αστυνομικής Αρχής και να υποβοηθείται από εξωτερικούς συμβούλους της δικής του επιλογής. Η θητεία του επιτρόπου είναι κατά γενικό κανόνα 12μηνη, με δυνατότητα εξάμηνης παράτασης με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος με ανώτατη συνολική διάρκεια παρατάσεων τους 18 μήνες, εκτός από την περίπτωση του διορισμού λόγω αμφισβήτησης του διοικητικού συμβουλίου, οπότε η θητεία του είναι από 3 έως 6 μήνες, επίσης με δυνατότητα παράτασης. Λόγω των διευρυμένων αρμοδιοτήτων του επιτρόπου ιδίως σε σχέση με την επιβολή και εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης κρίνεται αναγκαία η διάκριση των ενεργειών του ανάλογα με τη φύση τους. Έτσι όταν ο επίτροπος συμπράττει ή αντικαθιστά τη διοίκηση ενός πιστωτικού ιδρύματος θεωρείται εταιρικό όργανο. Όταν επιβάλλει τα μέτρα εξυγίανσης των άρθρων 140, 141 και 142, θεωρείται διοικητικό όργανο.

Άλλο μέτρο εξυγίανσης είναι η δυνατότητα χορήγησης παράτασης του χρόνου εκπλήρωσης υποχρεώσεων ενός πιστωτικού ιδρύματος (άρθρο 138). Με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος και χάριν προστασίας των καταθετών και άλλων πιστωτών του πιστωτικού ιδρύματος, δίνεται παράταση του χρόνου εκπλήρωσης ορισμένων ή του συνόλου των υποχρεώσεων του πιστωτικού ιδρύματος, με παράλληλη προσαρμογή του μέγιστου επιτρεπτού χρονικού διαστήματος παράτασης, ώστε η εν λόγω παράταση να εναρμονίζεται με τις απαιτήσεις της Οδηγίας 2009/14/ΕΚ περί των συστημάτων εγγυήσεων των καταθέσεων. Περαιτέρω, ορίζεται ότι κατά τη διάρκεια της ως άνω απόφασης αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις κατά του πιστωτικού ιδρύματος, ενώ αποσαφηνίζεται ότι η παράταση της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που είναι ή καθίστανται ληξιπρόθεσμες δεν ενεργοποιεί τη διαδικασία αποζημιώσεων καταθετών και επενδυτών-πελατών του ν. 3746/2009 (Α' 27).

Τέλος, το άρθρο 139 προβλέπει τη δυνατότητα της Τράπεζας της Ελλάδος να προχωρήσει σε λήψη μέτρων εξυγίανσης. Τα μέτρα αυτά, επαφίενται στην κρίση της εποπτικής αρχής, η οποία επιλέγει το κατάλληλο ανά περίπτωση λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που θέτει ο νόμος. Δεν εντάσσονται σε σύστημα μέτρων που κλιμακώνονται με βάση τη βαρύτητα των συνεπειών τους αλλά αποτελούν μέσα με τα οποία ο νόμος εξοπλίζει την εποπτική αρχή προκειμένου τα αρμόδια όργανα να αντιμετωπίσουν προβλήματα πιστωτικών ιδρυμάτων και να αποτρέψουν την μετάπτωση τους σε συστημικό κίνδυνο, σε πρόβλημα δηλαδή της χρηματοπιστωτικής αγοράς. Τα μέσα αυτά διαφοροποιούνται για να αντιστοιχούν και να είναι προσαρμοσμένα σε διαφορετικής φύσης και τάξεως προβλήματα και συνθήκες, ανήκει δε στη διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης να λάβει το μέτρο, το οποίο με τις υφιστάμενες σε κάθε περίπτωση συνθήκες, κρίνε-

ται ως προσφορότερο.

Στο άρθρο 140 προβλέπεται η αύξηση κεφαλαίου ως μέτρο εξυγίανσης, μέτρο που διαφοροποιείται από την αύξηση κεφαλαίου ως μέτρο προληπτικής εποπτείας, που διατάσσεται από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 96). Η αύξηση κεφαλαίου διενεργείται με απόφαση επιτρόπου που τοποθετείται στο πιστωτικό ίδρυμα και εφαρμόζει σχετική εντολή της Τράπεζας της Ελλάδος. Κατά την εν λόγω αύξηση τα δικαιώματα προτίμησης των παλαιών μετόχων δεν ισχύουν. Στόχος είναι η ταχεία ανταπόκριση στις κεφαλαιακές ανάγκες του πιστωτικού ιδρύματος, όπως αυτές διαπιστώνονται από την Τράπεζα της Ελλάδος.

Η εντολή μεταβίβασης (άρθρο 141) συνίσταται στην υποχρεωτική μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων (δικαιωμάτων και υποχρεώσεων) του πιστωτικού ιδρύματος κατόπιν απόφασης του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Τα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται από το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα, είτε από το διοικητικό συμβούλιό του είτε, σε περίπτωση άρνησής του να συμμορφωθεί προς την ως άνω απόφαση, από επίτροπο που ορίζει η Τράπεζα της Ελλάδος. Η μεταβίβαση γίνεται προς μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα, προς ήδη λειτουργούν πιστωτικό ίδρυμα ή προς άλλο πρόσωπο, στην τελευταία περίπτωση εφόσον πρόκειται για περιουσιακά στοιχεία, η κατοχή των οποίων δεν προϋποθέτει άδεια λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος. Με το μέτρο αυτό σκοπείται η μεταβιβαστική εξυγίανση ενός τμήματος της περιουσίας του πιστωτικού ιδρύματος, με τα σχετικά δικαιώματα, υποχρεώσεις και συμβατικές σχέσεις να μεταφέρονται σε υγιή φορέα, ενώ το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα λαμβάνει αντίστοιχο αντάλλαγμα, εφόσον προκύπτει. Καθώς δε οι τυχόν μεταφερόμενες σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα καταθέσεις παραμένουν διαθέσιμες στους καταθέτες, με μόνη αλλαγή την επερχόμενη στο πρόσωπο του οφειλέτη τους, δεν συντρέχει λόγος αποζημίωσής τους από το Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων (ΤΕΚΕ), ενώ αντίστοιχα ισχύουν για τις καλυπτόμενες από το ΤΕΚΕ απαιτήσεις επενδυτών. Καθιερώνεται στο πλαίσιο αυτό άτυπη διαδικασία προσφορών, κατόπιν αποτίμησης από έναν ή δύο νόμιμους ελεγκτές, προς απόκτηση των περιουσιακών στοιχείων, η οποία συνδυάζει την ανάγκη επίτευξης ικανοποιητικής τιμής με την ταχύτητα και εμπιστευτικότητα της διαδικασίας. Διαφυλάσσονται τα δικαιώματα τρίτων, τα οποία, εάν συντρέχει περίπτωση, ακολουθούν το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο. Στην περίπτωση που η αξία των μεταβιβαζομένων υποχρεώσεων υπερβαίνει την αξία των μεταβιβαζομένων απαιτήσεων, η διαφορά καλύπτεται από το Σκέλος Καταθέσεων του ΤΕΚΕ για ποσό ίσο με την αξία των εγγυημένων καταθέσεων αφαιρουμένης της αξίας των μεταβιβαζομένων στοιχείων του ενεργητικού και από το Σκέλος Εξυγίανσης του ΤΕΚΕ το υπόλοιπο ποσό, και παρέχεται προς τον αγοραστή των περιουσιακών στοιχείων προκειμένου να επιτύχει η μεταβίβαση.

Στο άρθρο 142 προβλέπεται η σύσταση μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος, στο οποίο μεταβιβάζονται στοιχεία του ενεργητικού και υποχρεώσεις του αρχικού πιστωτικού ιδρύματος. Η λύση αυτή προκρίνεται, όταν δεν είναι εφικτή η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα, λόγω π.χ. μη εξεύρεσης ενδιαφερόμενων αγοραστών αλλά η ανάγκη της άδειας λειτουργίας και η άμεση θέση του πιστωτικού ιδρύματος σε ειδική εκκαθάριση θα είναι επιζήμια για τη σταθερότη-

τα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, κατά την κρίση της εποπτικής αρχής. Στο μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα μεταβιβάζονται υποχρεωτικά το σύνολο των εγγυημένων καταθέσεων και οι καταθέσεις του Ελληνικού Δημοσίου (Κεντρική Κυβέρνηση, Ο.Τ.Α.). Σκοπός του μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος είναι η διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων τραπεζικών εργασιών του αρχικού πιστωτικού ιδρύματος προκειμένου να εξασφαλιστεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα και η προστασία των καταθετών και επενδυτών, η διαφύλαξη της αξίας της εισφερόμενης σε αυτό περιουσίας και η ομαλή λειτουργία του προς μεγιστοποίηση της αξίας του μέχρι την εντός ευλόγου χρόνου πώληση των μετοχών του. Η άδεια του παλαιού πιστωτικού ιδρύματος ανακαλείται και αυτό τίθεται σε ειδική εκκαθάριση.

Το μετοχικό κεφάλαιο του μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος καταβάλλεται από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Διαφορά μεταξύ μεταβιβαζομένων απαιτήσεων και υποχρεώσεων καλύπτεται από το ΤΕΚΕ-Σκέλος Εγγύησης Καταθέσεων και Σκέλος Εξυγίανσης. Το μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα δεν μπορεί να λειτουργήσει για διάστημα πέραν των δύο ετών. Για λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από εισήγηση της Τράπεζας της Ελλάδος, η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται.

Το άρθρο 143 ρυθμίζει τη διαδικασία πώλησης του μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος με πλειστηριασμό που διενεργεί το διοικητικό του συμβούλιο, ύστερα από αποτίμηση της περιουσίας του. Η διαδικασία αυτή δεν εφαρμόζεται όταν το μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα τελεί υπό την εποπτεία του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, δεδομένου ότι υπάρχουν ειδικές διατάξεις για τον τρόπο που διαθέτει τη συμμετοχή του.

Με το άρθρο 144 δίνεται η δυνατότητα σε οποιονδήποτε μέτοχο ή πιστωτή πιστωτικού ιδρύματος στο οποίο επιβλήθηκαν μέτρα εξυγίανσης να ζητήσει αποκατάσταση της οικονομικής του θέσης εάν θεωρεί ότι αυτή κατέστη δυσμενέστερη εξαιτίας των μέτρων αυτών από την αντίστοιχη θέση που θα είχε εάν το πιστωτικό ίδρυμα ετίθετο απευθείας σε ειδική εκκαθάριση. Για την αποτίμηση της πραγματικής θέσης λαμβάνονται υπόψη τα οικονομικά στοιχεία του πιστωτικού ιδρύματος πριν την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης και αφού αφαιρεθεί κάθε κρατική ενίσχυση που είχε χορηγηθεί σε αυτό.

Ομοίως, τα άρθρα 145 και 146 αποτελούν αυτούσια μεταφορά των άρθρων 68 και 68Α του ν. 3601/2007 και ρυθμίζουν τα θέματα της ειδικής εκκαθάρισης πιστωτικών ιδρυμάτων- ρυθμίσεις που εφαρμόζονται και επί χρηματοδοτικών ιδρυμάτων. Με το άρθρο 145 καθίσταται σαφές ότι, σε περίπτωση που ανακαλείται η άδεια λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος, αυτό τίθεται υποχρεωτικώς –αποκλειομένης ούτως ή άλλως της δυνατότητας κήρυξης πτώχευσης ή ενεργοποίησης της διαδικασίας συνδιαλλαγής– υπό ειδική εκκαθάριση με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, κατά τη διάρκεια της οποίας τη διοίκηση του πιστωτικού ιδρύματος αναλαμβάνει ο οριζόμενος και εποπτευόμενος από την Τράπεζα της Ελλάδος ειδικός εκκαθαριστής. Ο Ειδικός εκκαθαριστής, μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Επιπλέον ορίζεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται, μέχρι την ολοκλήρωση των εργασιών της ειδικής εκκαθάρισης και χάριν προστασίας της χρηματοοικονομικής σταθερότητας, να υποχρεώνει τον ειδικό εκκαθαριστή σε μεταβίβαση

περιουσιακών στοιχείων του υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικού ιδρύματος σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα ή σε μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα. Ορίζονται επίσης το καθεστώς ευθύνης και τα της καταβολής της αμοιβής του ειδικού εκκαθαριστή και των εξόδων της διαδικασίας. Προβλέπεται η δυνατότητα έκδοσης πρώτου ισολογισμού ειδικής εκκαθάρισης για υπερδωδεκάμηνη χρήση, διάταξη που αφορά και τις εκκαθαρίσεις των χρηματοδοτικών ιδρυμάτων. Κάθε ειδικό θέμα που αφορά την ειδική εκκαθάριση ρυθμίζεται σε Κανονισμό Ειδικής Εκκαθάρισης που εκδίδεται με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος. Τέλος, διευκρινίζεται ότι στην ειδική εκκαθάριση πιστωτικού ιδρύματος εφαρμόζονται συμπληρωματικώς οι διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα και μόνο στο μέτρο που δεν έρχονται σε αντίθεση με τον Κανονισμό Ειδικής Εκκαθάρισης και αποσαφηνίζεται η τύχη των ανηκόντων στους πελάτες του πιστωτικού ιδρύματος χρηματοπιστωτικών μέσων, τα οποία κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, το πιστωτικό ίδρυμα.

Με το άρθρο 146 προβλέπεται η σύσταση της Επιτροπής Ειδικών Εκκαθαρίσεων, όργανο στο οποίο απευθύνεται ο ειδικός εκκαθαριστής στις περιπτώσεις που προβλέπει ο νόμος, όπως είναι λόγου χάρι η ρύθμιση δανείων για ποσά άνω των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ ή η εκποίηση ακινήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

Στο Κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνονται τα άρθρα 147 έως 155 και αποτελούν εθνικές διατάξεις που μεταφέρονται από το ν. 3601/2007 (άρθρα 147 έως 152) ή τροποποιούν υφιστάμενη νομοθεσία (άρθρο 155).

Το άρθρο 147 αφορά τις δαπάνες εποπτείας και είναι μεταφορά του άρθρου 86 του ν. 3601/2007.

Το άρθρο 148 (άρθρο 87 του ν. 3601/2007) ρυθμίζει την αρμοδιότητα της Τράπεζας της Ελλάδος για την τροποποίηση καταστατικών πιστωτικών ιδρυμάτων και πιστωτικών ιδρυμάτων που λειτουργούν με τη μορφή του πιστωτικού συνεταιρισμού του ν. 1667/1986.

Το άρθρο 149 αντιστοιχεί στο άρθρο 27 παρ. 5 του ν. 3601/2007 και επιβάλλει την έγκριση της Τράπεζας της Ελλάδος για εξόφληση συνεταιριστικών μερίδων η οποία συνεπάγεται μείωση μεγαλύτερη του 2% των ιδίων κεφαλαίων της συνεταιριστικής τράπεζας.

Το άρθρο 150 αναφέρεται στον εκτοκισμό δανείων ή λοιπών πιστώσεων και αντιστοιχεί στο άρθρο 88 του ν. 3601/2007. Το άρθρο 151 ρυθμίζει την παροχή ασφάλειας υπέρ της Τράπεζας της Ελλάδος και αντιστοιχεί στο άρθρο 89 του ν. 3601/2007. Το άρθρο 152 αφορά τις καλυμμένες ομολογίες (άρθρο 91 του ν. 3601/2007).

Το άρθρο 153 αφορά ρυθμίσεις για τα χρηματοδοτικά ιδρύματα που εποπτεύονται από την Τράπεζα της Ελλάδος. Ειδικότερα, γίνεται αναλυτική παραπομπή στις διατάξεις του νόμου που εφαρμόζονται επί χρηματοδοτικών ιδρυμάτων που υπόκεινται σε ατομική βάση στην εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος. Προβλέπεται επίσης (παρ. 2), ότι οι λόγοι ανάκλησης άδειας λειτουργίας και τα θέματα ειδικής εκκαθάρισης των χρηματοδοτικών ιδρυμάτων ρυθμίζονται με τον ίδιο τρόπο που ρυθμίζεται και η ανάκληση άδειας λειτουργίας και ειδική εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Με τις παραγράφους 4 έως 8 του ίδιου άρθρου ρυθμίζονται θέματα εποπτείας και επιβολής διοικητικών μέ-

τρων στις εταιρείες παροχής πιστώσεων. Διευκρινίζεται το νομικό καθεστώς, το αντικείμενο εργασιών και ο τρόπος λειτουργίας των εταιρειών αυτών. Στο πλαίσιο αυτό εξειδικεύεται το περιεχόμενο και η έκταση της ασκούμενης επ' αυτών εποπτείας από την Τράπεζα της Ελλάδος επιλύοντας πρακτικές δυσχέρειες και αμφισημίες, οι οποίες είχαν ανακύψει κατά το παρελθόν.

Το άρθρο 154 αφορά ειδικά την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και τις κυρώσεις που αυτή επιβάλλει στις εποπτευόμενες οντότητες για παράβαση των διατάξεων του Κανονισμού 575/2013 και του παρόντος νόμου. Κατά ρητή αναφορά του άρθρου 62 τα κριτήρια καθορισμού και επιμέτρησης των διοικητικών κυρώσεων και μέτρων εφαρμόζονται και εν προκειμένω.

Το άρθρο 155 αποτελεί νομοτεχνική βελτίωση υφιστάμενης διάταξης στο ν. 1969/1991 σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των Ευρωπαϊκών Αρχών Εποπτείας και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄

Στα άρθρα 156 έως 165 τίθενται οι μεταβατικές διατάξεις όπως αυτές προσδιορίζονται στην Οδηγία 2013/36/ΕΕ.

Ειδικότερα, προβλέπεται ότι έως την ημερομηνία έκδοσης της πράξης της Επιτροπής για τα θέματα που ρυθμίζονται στα άρθρα 44, 45, 46, 50, 51, 52, ισχύουν οι διατάξεις της μεταβατικής περιόδου που παρουσιάζονται κατωτέρω.

Το άρθρο 157 ρυθμίζει τις απαιτήσεις σχετικά με την υποβολή περιοδικών αναφορών για στατιστικούς λόγους που αφορούν πράξεις που πραγματοποιούν στην Ελλάδα υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων που εδρεύουν σε άλλα κράτη-μέλη.

Το άρθρο 158 ρυθμίζει θέματα επιβολής διοικητικών μέτρων και κυρώσεων από την Τράπεζα της Ελλάδος, ως αρχή κράτους-μέλους υποδοχής σε πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλα κράτη-μέλη. Ομοίως, εισάγει υποχρεώσεις της Τράπεζας της Ελλάδος για την λήψη μέτρων συμμόρφωσης πιστωτικού ιδρύματος που εδρεύει στην Ελλάδα αλλά δραστηριοποιείται σε άλλο κράτος-μέλος.

Με τις διατάξεις του άρθρου 159 δίνεται η δυνατότητα στην Τράπεζα της Ελλάδος, ως αρμόδια αρχή κράτους-μέλους υποδοχής να λάβει προληπτικά εποπτικά μέτρα σε πιστωτικά ιδρύματα που έλαβαν άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος-μέλος για την προστασία των συμφερόντων των καταθετών, των επενδυτών ή άλλων προσώπων στα οποία παρέχονται υπηρεσίες. Η Επιτροπή και οι αρμόδιες εποπτικές αρχές των άλλων κρατών-μελών ενημερώνονται σχετικά.

Το άρθρο 160 ρυθμίζει την άσκηση προληπτικής εποπτείας από τις ελληνικές εποπτικές αρχές, υπό την ιδιότητά τους ως αρμόδια αρχή του κράτους προέλευσης επί ιδρυμάτων, χρηματοδοτικών ιδρυμάτων ή επιχειρήσεων του άρθρου 31 του παρόντος νόμου.

Το άρθρο 161 εισάγει διατάξεις για την εποπτεία ρευστότητας υποκαταστήματος. Είναι αναγκαία η ύπαρξη ενός χρονικού διαστήματος για τη μετάβαση των κρατών-μελών στο κανονιστικό καθεστώς στο πλαίσιο του οποίου ισχύουν λεπτομερή κριτήρια για τις απαιτήσεις κάλυ-

ψης των αναγκών ρευστότητας. Προκειμένου να διασφαλιστεί η σταθερή, ομαλή και σταδιακή μετάβαση των ιδρυμάτων στις νέες απαιτήσεις ρευστότητας και σταθερής χρηματοδότησης σε επίπεδο Ένωσης, οι αρμόδιες αρχές και εν προκειμένω, η Τράπεζα της Ελλάδος, πρέπει να κάνουν πλήρη χρήση των εποπτικών εξουσιών τους βάσει της υπό ενσωμάτωση Οδηγίας και σύμφωνα με τις εφαρμοστέες εθνικές διατάξεις.

Το άρθρο 162 ρυθμίζει θέματα συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ της ελληνικής εποπτικής αρχής και των ομόλογων εποπτικών αρχών άλλων κρατών-μελών σχετικά με την εποπτεία επί ιδρυμάτων, χρηματοδοτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων του άρθρου 31 του παρόντος νόμου.

Το άρθρο 163 περιλαμβάνει αναλυτικές διατάξεις για την αναγνώριση υποκαταστήματος που λειτουργεί στην Ελλάδα, ως σημαντικού. Οι διατάξεις ρυθμίζουν τις αρμοδιότητες των ελληνικών εποπτικών αρχών όταν λειτουργούν με την ιδιότητα της αρμόδιας αρχής του κράτους-μέλους υποδοχής, Περαιτέρω ανάλογες ρυθμίσεις εισάγονται και στην περίπτωση που οι ελληνικές εποπτικές αρχές λειτουργούν υπό την ιδιότητα της αρμόδιας αρχής του κράτους-μέλους προέλευσης,

Το άρθρο 164 προβλέπει τη δυνατότητα διενέργειας επιτόπιων ελέγχων στην Ελλάδα από αρμόδιες εποπτικές αρχές του κράτους-μέλους προέλευσης στο εποπτευόμενο από αυτές ίδρυμα. Ομοίως, ρυθμίζεται η διενέργεια επιτόπιων ελέγχων σε άλλο κράτος-μέλος από τις ελληνικές εποπτικές αρχές επί του εποπτευόμενου από αυτές ίδρυμα.

Στο άρθρο 165 τίθενται μεταβατικές διατάξεις για τα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας.

Τέλος, στο άρθρο 166 τίθενται οι καταργούμενες και τροποποιούμενες διατάξεις και στο άρθρο 180 η έναρξη ισχύος του νόμου.

Την αιτιολογική έκθεση συνοδεύει πίνακας αντιστοίχισης των άρθρων του υπό κατάθεση νομοσχεδίου με τα άρθρα της οδηγίας 2013/36, και δεύτερος πίνακας αντιστοίχισης των διατάξεων του υπό κατάργηση ν.3601/2007 που μεταφέρονται στο νέο νομοσχέδιο με νέα αρίθμηση.

ΜΕΡΟΣ Β΄ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Με τις διατάξεις του Μέρους Β΄ του παρόντος σχεδίου νόμου επιδιώκεται η βελτίωση και αποσαφήνιση του νομικού καθεστώτος σε μια σειρά θεμάτων που άπτονται της λειτουργίας της αγοράς. Στην ενότητα αυτή εντοπίζονται ρυθμίσεις οι οποίες κρίθηκαν απαραίτητες για τον εκσυγχρονισμό του οικείου θεσμικού πλαισίου και την προσαρμογή του στις εξελίξεις της αγοράς (π.χ. άρθρα 169 και 170 για την ασφαλιστική αγορά, άρθρο 167 για τους αστικούς συνεταιρισμούς, άρθρο 173 για τα τυχερά παίγνια), παρεμβάσεις προς το σκοπό συμπλήρωσης και αποσαφήνισης της ήδη υφιστάμενης νομοθεσίας ώστε να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου (άρθρο 171 για τις κοινωφελείς περιουσίες, άρθρο 174 για το Παράκτιο Αττικό Μέτωπο Α.Ε., άρθρο 175 για το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους) και, τέλος, διατάξεις με τις οποίες εξασφαλί-

ζεται η απαραίτητη ευελιξία στη λειτουργία των ελεγκτικών μηχανισμών του Κράτους (άρθρα 176 και 177).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Επί του άρθρου 167
Τροποποιήσεις του ν. 1667/1986

Με τις διατάξεις του άρθρου 167 τροποποιούνται ορισμένες διατάξεις του ν. 1667/1986 «Αστικοί συνεταιρισμοί και άλλες διατάξεις» (Α΄ 196), ο οποίος αποτελεί το κύριο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των αστικών συνεταιρισμών. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται η αντιμετώπιση συγκεκριμένων αδυναμιών του υφιστάμενου κανονιστικού πλαισίου λειτουργίας των συνεταιριστικών τραπεζών στο πλαίσιο μίας ευρύτερης διαδικασίας εκσυγχρονισμού του.

Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 καταργείται ο υφιστάμενος περιορισμός απόκτησης προαιρετικών μερίδων και με τις παραγράφους 2 και 4 θεσπίζεται η δυνατότητα των συνεταιριστικών τραπεζών να εκδίδουν προαιρετικές μερίδες χωρίς δικαίωμα ψήφου αλλά με δικαίωμα απόληψης πολλαπλάσιου μερίσματος, με σκοπό την προσέλκυση πρόσθετων κεφαλαίων.

Με την παράγραφο 3 καταργείται η δυνατότητα ενεχύρασης των συνεταιριστικών μερίδων για την εξασφάλιση πιστώσεων, καθώς, ούτως ή άλλως, η εν λόγω εξασφάλιση δεν τυγχάνει εποπτικής αναγνώρισης για σκοπούς μείωσης του πιστωτικού κινδύνου.

Με τις παραγράφους 5 έως 7 ρυθμίζονται ειδικά θέματα εταιρικής διακυβέρνησης των συνεταιριστικών τραπεζών. Πιο συγκεκριμένα, με την παράγραφο 5 παρέχεται στα μέλη των συνεταιριστικών τραπεζών η δυνατότητα να εκλέξουν ως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια του άρθρου 5 παρ. 10 εδάφιο γ΄ στοιχείο ι) του ν. 3601/2007 και πρόσωπα που δεν είναι μέλη του συνεταιρισμού, με σκοπό τη διασφάλιση της ανταγωνιστικής τους λειτουργίας. Με την παράγραφο 6 προβλέπεται, στο ίδιο πνεύμα, η συγκρότηση τριμελούς Επιτροπής Ανάδειξης Υποψηφίων με έργο την κατάρτιση του καταλόγου των υποψηφίων μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που θα αποτελέσουν τα υπεύθυνα για τον καθορισμό του προσανατολισμού της δραστηριότητας των συνεταιριστικών τραπεζών πρόσωπα και περιγράφεται αναλυτικά η σχετική διαδικασία, στο πλαίσιο της οποίας οι εν λόγω υποψηφιότητες υπόκεινται στον προληπτικό εποπτικό έλεγχο καταλληλότητας από την Τράπεζα της Ελλάδος. Τέλος, με την παράγραφο 7 παρέχεται χρονικό διάστημα τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, προκειμένου τα Διοικητικά Συμβούλια των συνεταιριστικών τραπεζών να συγκαλέσουν έκτακτη Γενική Συνέλευση των μελών τους για την ανάδειξη των μελών της Επιτροπής Ανάδειξης Υποψηφίων.

Επί του άρθρου 168
Συμπλήρωση διατάξεων σχετικά με πιστωτικά ιδρύματα

Η διάταξη του άρθρου 68 του ν.4150/2013 θεσπίσθηκε με σκοπό να αναγνωρίσει την ιδιωτική σύμβαση ως νόμιμο τίτλο μεταβίβασης, χωρίς επιπλέον δαπάνες, για τις ειδικές περιπτώσεις μεταβιβάσεων στοιχείων ενεργητικού και παθητικού υποκαταστημάτων στην Ελλάδα, τα ο-

ποία ανήκουν σε πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλην της Ελλάδας, κατ' αντιστοιχία της ρύθμισης του άρθρου 63Δ του ν. 3601/2007. Πρόκειται, δηλαδή, για μια ρύθμιση που εφαρμόζεται σε περιπτώσεις ειδικής διαδοχής, όταν, στο πλαίσιο απόφασης εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος της χώρας μέλους στην οποία έχουν την έδρα τους τα πιστωτικά ιδρύματα, μεταβιβάζεται μέρος των περιουσιακών στοιχείων των υποκαταστημάτων που βρίσκονται στην Ελλάδα, ενώ τα αλλοδαπά πιστωτικά ιδρύματα διατηρούν τη δική τους διοίκηση και τις δραστηριότητές τους εκτός Ελλάδος. Ωστόσο, η παραπομπή στο άρθρο 16 του ν. 2515/1997, η οποία έγινε από το νομοθέτη με αποκλειστικό σκοπό να περιγραφεί η ακολουθητέα για τη μεταβίβαση διαδικασία, ενδέχεται να οδηγήσει στην εσφαλμένη ερμηνεία ότι πρόκειται για περίπτωση καθολικής διαδοχής. Μία τέτοια ερμηνεία θα ήταν, όμως, αντίθετη με το σκοπό και τη λειτουργία της απόφασης εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος της χώρας μέλους στην οποία έχουν την έδρα τους τα πιστωτικά ιδρύματα, στο πλαίσιο της οποίας λαμβάνει χώρα η εν λόγω μεταβίβαση στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού. Για το λόγο αυτό και προς ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου κατά την εφαρμογή της διάταξης, προτείνεται με την παράγραφο 1 του άρθρου η απαλοιφή της αναφοράς στο άρθρο 16 του ν. 2515/1997 και η συμπλήρωση της διάταξης όσον αφορά τους όρους της μεταβίβασης με προβλέψεις αντιστοιχες με αυτές του άρθρου 63Δ του ν. 3601/2007. Προς ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου κρίνεται επίσης αναγκαίο η ορθή ερμηνεία της διάταξης, όπως αποτυπώνεται με την προτεινόμενη διατύπωση, να ισχύσει από την ημερομηνία ισχύος του ν. 4150/2013 και να καταλάβει όλες τις μεταβιβάσεις που έχουν ήδη διενεργηθεί στο πλαίσιο εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων χώρας κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης πλην της Ελλάδας, ανεξαρτήτως του χρόνου συντέλεσης αυτών.

Με την παράγραφο 2 παρατείνεται ο περιορισμός στη διανομή μερίσματος για τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν κάνει χρήση της κεφαλαιακής ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 1 του ν. 3723/2008.

Με τη θέση σε Ειδική Εκκαθάριση πιστωτικών ιδρυμάτων, με βάση το άρθρο 68 του ν. 3601 / 2007, από τα αρμόδια όργανα της Τραπεζής της Ελλάδος, παρέμειναν εκκρεμείς και ανεξόφλητες υποχρεώσεις των πιστωτικών αυτών ιδρυμάτων προς το Ελληνικό Δημόσιο, όπως φόροι (και προσαυξήσεις αυτών), παρά το ότι τα νομικά αυτά πρόσωπα είχαν και έχουν πιστωτικά υπόλοιπα προς συμψηφισμό. Τα υπό ειδική εκκαθάριση τεθέντα πιστωτικά ιδρύματα δεν θα έχουν ποτέ στο μέλλον κέρδη, αφού η πραγματική τους υποχρέωση είναι η ολοκλήρωση της εκκαθάρισης. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3, η οποία αναφέρεται στα υπό Ειδική Εκκαθάριση Πιστωτικά ιδρύματα και σε όσα από αυτά έχουν προς συμψηφισμό ποσά φορολογηθέντα κατά ειδικό τρόπο και αποκλειστικά και μόνο για τις χρήσεις μέχρι 31.12.2013, ρυθμίζεται το θέμα εφ' άπαξ και μεταβατικά, δίνοντας την δυνατότητα συμψηφισμού (και όχι άλλης επιστροφής) με αντίστοιχου ύψους υποχρεώσεις του πιστωτικού ιδρύματος.

Με την παράγραφο 4 δύναται η δυνατότητα ο ισολογισμός πρώτης χρήσης του υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικού ιδρύματος ή του υπό εκκαθάριση χρηματοδοτικού ιδρύματος που εποπτεύονται από την Τράπεζα της Ελλά-

δος να αφορά διάστημα μεγαλύτερο του έτους, προκειμένου να είναι αποτελεσματικότερη παρακολούθηση του σχετικού χαρτοφυλακίου.

Επί του άρθρου 169:
Τροποποιήσεις του π.δ. 237/1986

1. Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις των άρθρων 5, 11, 11α, επιχειρείται ο εξορθολογισμός του συστήματος της λύσεως της ασφαλιστικής συμβάσεως της υποχρεωτικής ασφάλισης αυτοκινήτων, ώστε να αρχίζει και να λήγει η σύμβαση αυτή κατά τον αναφερόμενο σε αυτήν χρόνο. Η σύμβαση ανανεώνεται μόνον μετά την καταβολή του αντίστοιχου ασφαλιστή από τον ασφαλισμένο. Για τον λόγο αυτό οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, αλλά και οι ασφαλισμένοι, θα πρέπει εγκαίρως να προβαίνουν σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, ήτοι την τυχόν ενημέρωση ότι η ασφαλιστική εταιρεία δεν θα προβεί σε ανανέωση της σύμβασης, τη συμφωνία για τη σύναψη νέας / ανανέωση της παλιάς σύμβασης, την καταβολή από τον πελάτη και είσπραξη από την ασφαλιστική εταιρεία του ασφαλιστή που οποία θα πρέπει επίσης εγκαίρως να φροντίζει για την αποστολή της βεβαίωσης ασφάλισης προς τον ασφαλισμένο. Το αποδεικτικό έγγραφο για την ύπαρξη σύμβασης υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτου εναρμονίζεται με τα ισχύοντα και στους άλλους κλάδους ασφάλισης, και προς τούτο καταργείται η υπουργική απόφαση που προέβλεπε το ειδικό αυτοκόλλητο σήμα. Με όλες τις παραπάνω προβλέψεις, αλλά και με την κατάργηση των σημάτων προσωρινής ασφάλισης, εξυπηρετείται η ασφάλεια των συναλλαγών και εξυγιαίνεται η οικεία ασφαλιστική αγορά, ώστε να εκδίδονται μόνον υγιή και ενεργά ασφαλιστικά συμβόλαια αυτοκινήτων. Από την άλλη πλευρά εξυπηρετείται ταυτοχρόνως και ο κοινωνικός χαρακτήρας της ιδιωτικής ασφάλισης, με την παροχή κάλυψης προς τον τρίτο ζημιωθέντα για δεκαέξι ημέρες μετά την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία λήγει η ισχύς της σύμβασης.

Περαιτέρω, τονίζεται η ανάγκη ενημερώσεως του Κέντρου Πληροφοριών σε πραγματικό χρόνο για την έναρξη και τη διάρκεια ισχύος κάθε νέας ασφαλιστικής σύμβασης, αλλά και για κάθε πρόωρη λύση αυτής κατά τα ειδικώς οριζόμενα στο άρθρο 11α όπως τροποποιείται. Τούτο διότι σκοπός του Κέντρου Πληροφοριών κατά την δ' Οδηγία αυτοκινήτων (2000/26/EK), είναι να αποτελεί ένα μέσο κατά το δυνατόν ακριβέστερης ενημέρωσης του ζημιωθέντος για την ασφαλιστική κάλυψη του ζημιωγόνου οχήματος, σκοπός που εξυπηρετείται στον βέλτιστο βαθμό με τις προτεινόμενες διατάξεις.

2. Στο άρθρο 6 παρ. 6 εδάφιο α' του π.δ. 237/1986 προβλεπόταν ήδη τρίμηνη προθεσμία στην ασφαλιστική επιχείρηση να απαντήσει επί της αιτήσεως για αποζημίωση του ζημιωθέντος, κατά τους ειδικότερα προβλεπόμενους στο εν λόγω άρθρο όρους. Στο εδάφιο β' της ίδιας διατάξεως, που ρυθμίζει ακριβώς την περίπτωση παράβασης της ανωτέρω υποχρεώσεως που πηγάζει από το α' εδάφιο, εκ παραδρομής αναφέρεται «μετά τη λήξη του διμήνου» αντί για «του τριμήνου», από το οποίο άρχεται ο υπολογισμός του τόκου υπερημερίας έως την ημέρα της προσφοράς. Για το λόγο αυτόν με την προτεινόμενη διάταξη γίνεται διόρθωση προς το ορθόν:

«μετά τη λήξη του τριμήνου». Επίσης, στο άρθρο 6 εισάγονται ρυθμίσεις για την βελτίωση της διαφάνειας των συναλλαγών κατά την επικοινωνία του δικαιούχου ασφαλισματος, με την ασφαλιστική επιχείρηση. Ειδικότερα στην παρ. 6 του άρθρου 6 ως προτείνεται, στοιχεία α' και β' και ακόμη στην παρ. 7, στοιχεία α' και β', ορίζονται ρητώς τόσο η απάντηση, όσο και άλλως η προσφορά, στις οποίες αναλόγως προβαίνει η ασφαλιστική επιχείρηση κατά το εν λόγω άρθρο, εκτός από αιτιολογημένες, που ήδη προβλεπόταν, και ως έγγραφες. Περαιτέρω, προστίθεται όγδοη παράγραφος στο εν λόγω άρθρο, που προβλέπει συγκεκριμένη δεκαήμερη προθεσμία για την εξόφληση μετά την υποβολή της προσφοράς αποζημίωσης στον δικαιούχο αποζημίωσης και ακόμη προστίθεται ένατη παράγραφος στο άρθρο αυτό, με την οποία εξισώνονται όλα τα είδη δηλώσεως ατυχήματος είτε από τον ασφαλισμένο ή λήπτη της ασφάλισης είτε από τον δικαιούχο ασφαλισματος ως προς την έναρξη της εν λόγω τρίμηνης προθεσμίας για την ταχύτερη δυνατόν καταβολή αποζημίωσης στον δικαιούχο αυτής.

Με την τροποποίηση του άρθρου θα επιχειρείται η βελτίωση του πλαισίου επικοινωνίας μεταξύ του ασφαλιστή και του λήπτη της ασφάλισης ή του ασφαλισμένου, ή ακόμη και του δικαιούχου ασφαλισματος, καθώς ειδικότερα προβλέπεται έγγραφη επικοινωνία του ασφαλιστή με τα ως άνω πρόσωπα. Η εν λόγω επικοινωνία, κατά την προτεινόμενη διάταξη, μπορεί να γίνεται είτε με επιστολή, είτε με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή τηλεομοιοτυπία ή με αποστολή μηνύματος σε συσκευή κινητής τηλεφωνίας, σε στοιχεία επικοινωνίας που οι τελευταίοι έχουν δηλώσει εγγράφως, ή με νόμιμα ηχογραφημένη συνομιλία ότι επιθυμούν μέσω αυτών να συναλλάσσονται με τον ασφαλιστή.

3. Τέλος, με τις τροποποιήσεις στα άρθρα 15 και 38 οι εν λόγω διατάξεις καθίστανται περισσότερο σαφείς και ενισχύεται η ασφάλεια δικαίου. Με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 15 καθορίζεται η αρμόδια αρχή που θα χορηγεί την απαιτούμενη άδεια για την οργάνωση αγώνων ή αγωνισμάτων ταχύτητας, ακριβείας ή δεξιοτεχνίας με αυτοκίνητα.

Επί του άρθρου 170:
Τροποποιήσεις του ν. 3867/2010 και του ν.δ. 400/1970

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 1 εισάγεται ρύθμιση με στόχο την προσαρμογή της ασφαλιστικής νομοθεσίας στις τρέχουσες και διαρκώς μεταβαλλόμενες εξελίξεις της ασφαλιστικής αγοράς σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η θεσπιζόμενη ρύθμιση λαμβάνει υπόψη τις διεργασίες στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων, στην οποία συμμετέχει η Τράπεζα της Ελλάδος ως εποπτική αρχή της ιδιωτικής ασφάλισης και σκοπεί στη διευκόλυνση τόσο της εποπτικής αρχής όσο και των εποπτευόμενων εν όψει της Φερεγγυότητας II.

Ειδικότερα προστίθεται νέο εδάφιο στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 3867/2010, με το οποίο καθιερώνεται δυνατότητα της εποπτικής αρχής να υιοθετεί τις κατευθυντήριες γραμμές, συστάσεις και πρότυπα που εκδίδονται από την Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων με γνώμονα τη σύγκλιση των εποπτικών μέσων και μεθόδων σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 2 αναδιατυπώνεται ακριβέστερα ο ορισμός του εκκαθαριστή, δεδομένου ότι η αναφορά σε «όργανο» είναι πρακτικά άνευ σημασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Επί του άρθρου 171
Θέματα δημόσιας περιουσίας

Με την παρ. 1 τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4182/2013, προκειμένου να προβλεφθεί η περίπτωση που δεν υπάρχουν ενδιαφερόμενοι για διορισμό ως εκτελεστές, εκκαθαριστές κ.λπ. στον τόπο που βρίσκεται η κοινωφελής περιουσία, ώστε να ολοκληρωθεί η συγκρότηση του Μητρώου του ίδιου άρθρου 16.

Με τις παραγράφους 2 και 6 τροποποιούνται τα άρθρα 15 και 64 του ν. 4182/2013 προκειμένου να παραταθεί η προβλεπόμενη σ' αυτό τρίμηνη προθεσμία αναγγελίας, γιατί πολλοί διαχειριστές κοινωφελών περιουσιών δεν ενημερώθηκαν έγκαιρα για την υποχρέωση αυτή, με αντίστοιχη μείωση του εξαμήνου που προβλέπεται για τη συμπλήρωση των στοιχείων, ώστε να υπάρχει χρόνος στην Υπηρεσία για την καλύτερη προετοιμασία και σχεδιασμό της εφαρμογής με την οποία θα υλοποιηθούν τα Μητρώα σε συντονισμό με την πορεία υλοποίησης του Ψ.Υ.Δ.Η.ΠΕ.Ε.Κ..

Με την παρ. 4 τροποποιείται το άρθρο 48 του ν. 4182/2013, που ρυθμίζει τη διαδικασία σύναψης συμβάσεων προμηθειών και παροχής υπηρεσιών από τα όργανα διοίκησης των κοινωφελών περιουσιών. Ανάλογα με το ύψος του προϋπολογισμού εξειδικεύεται η διαδικασία που θα πρέπει να ακολουθηθεί, προκειμένου να εξασφαλιστεί ο έλεγχος και η διαφάνεια κατά τη σύναψη συμβάσεων, αλλά να παρέχεται και η απαιτούμενη ευελιξία, όταν πρόκειται για συμβάσεις με πολύ χαμηλό τίμημα. Συμβάσεις των οποίων το τίμημα είναι μεγαλύτερο των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, υποβάλλονται πάντα στην αρμόδια αρχή για έγκριση. Επίσης, ο διαγωνισμός μπορεί να παραλείπεται με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση της αρμόδιας αρχής, όταν πρόκειται για σύναψη ή τροποποίηση συμβάσεων που αφορούν εκκαθάριση, διοίκηση και διαχείριση περιουσιών υπέρ κοινωφελών σκοπών ή έργων του παρόντος κεφαλαίου, εφόσον συντρέχουν ειδικοί λόγοι κατεπείγοντος. Αντίστοιχα, επιτρέπεται η ελεύθερη επιλογή του αναδόχου από το όργανο διοίκησης της περιουσίας, όταν πρόκειται να συναφθεί σύμβαση με αντικείμενο την προμήθεια έργων τέχνης, την συγγραφή ή προμήθεια επιστημονικών ή λογοτεχνικών συγγραμμάτων, λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών και δεξιοτήτων που απαιτεί η παραγωγή τέτοιων έργων.

Για τον καθορισμό των ειδικότερων όρων των διαγωνισμών και των συμβάσεων που υπογράφονται, καθώς και για τις περιπτώσεις εξαίρεσης από την υποχρέωση διεξαγωγής διαγωνισμού προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομικών.

Με την παράγραφο 7 προτείνεται τροποποίηση αφ' ενός γιατί το κόστος δημοσίευσης της σχετικής πρόσκλησης σε δύο εφημερίδες θα είναι ιδιαίτερα μεγάλο για το Δημόσιο, λαμβάνοντας υπόψη το πλήθος των υποθέσεων, αφ' ετέρου γιατί με την ανάρτηση στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών διασφαλίζεται η απαιτού-

μενη δημοσιότητα.

Με τις παραγράφους 5 και 8 γίνονται νομοτεχνικές διορθώσεις σε διατάξεις σχετικά με τη δημόσια περιουσία.

Επί του άρθρου 172
Ρυθμίσεις του ν. 2971/2001

Η διάταξη αποτελεί συμπληρωματική ρύθμιση του άρθρου 13 παρ. 4 του ν. 2971/2001 περί αιγιαλού, καθώς και της υπ. αρ. πρωτ. Δ10Β1027032ΕΞ2014/1033 (Β' 328) Κοινής Απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών περί απευθείας παραχώρησης του δικαιώματος απλής χρήσης αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης μεγάλων λιμνών και πλεύσιμων ποταμών στους Ο.Τ.Α. Α' βαθμού.

Σκοπός της είναι η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της οικονομικής ζωής της χώρας αλλά και η διασφάλιση του Δημοσίου Συμφέροντος, μέσω της παροχής δυνατότητας σε ξενοδοχειακές εν γένει επιχειρήσεις, κάμπινγκ ή κέντρα αναψυχής να αποκτούν το προνομιακό δικαίωμα απευθείας μίσθωσης αιγιαλού, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 13 ν. 2971/2001, υπό την προϋπόθεση ότι θα εκμισθώνουν παράλληλα, μέσω της ΕΤ.Α.Δ., το τμήμα δημοσίου κτήματος που παρεμβάλλεται μεταξύ της επιχειρήσεώς τους και του κοινόχρηστου χώρου του αιγιαλού ή της παραλίας, του οποίου ζητούν τη χρήση.

Επί του άρθρου 173
Ρυθμίσεις σχετικά με τα τυχερά παίγνια

Το θεσμικό πλαίσιο διεξαγωγής τυχερών παιγνίων αναμορφώνεται και συμπληρώνεται σημειακά, έτσι ώστε να διασφαλίζεται, κατά τρόπο συνεπή και συστηματικό η επίτευξη των σκοπών της προστασίας των πολιτών, ιδίως των ανηλίκων και των ευάλωτων ομάδων, από τα εγκλήματα που συνδέονται με τη διεξαγωγή τυχερών παιγνίων. Παράλληλα, υιοθετούνται πλαίσια πιο αποτελεσματικής προστασίας των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου. Μέρος των τροποποιήσεων του θεσμικού πλαισίου διεξαγωγής τυχερών παιγνίων, γνωστοποιήθηκε, σύμφωνα με τη διαδικασία της Οδηγίας 98/34/ΕΚ, έλαβε τον αριθμό 2013/0163/GR και έχει εγκριθεί από τη Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Αγοράς. Οι τροποποιήσεις αυτές αφορούν είτε συγκεκριμένες βελτιώσεις επί ήδη υφιστάμενων διατάξεων είτε αναπροσαρμογή αυτών μετά από επανεκτίμηση των δεδομένων που διέπουν την αγορά τυχερών παιγνίων.

Με τις παραγράφους 1 και 2 αποσαφηνίζεται το πλαίσιο ορισμών των δραστηριοτήτων στην αγορά παιγνίων, έτσι ώστε να απαλειφθούν υφιστάμενες ασάφειες ή κενά, που επιτρέπουν να καρποφορεί η περιγραφή των κειμένων διατάξεων.

Με την προτεινόμενη με την παράγραφο 3 παρ. 3 του άρθρου 27 του ν. 4002/2011, γενικεύεται υφιστάμενη προϋπόθεση ελέγχου για την ποινική κατάσταση όλων των προσώπων που ασκούν διοίκηση σε επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών τυχερών παιγνίων

Με την προτεινόμενη με την παράγραφο 3 παρ. 4 του άρθρου 27 του ν. 4002 εισάγεται η δυνατότητα, μέχρι την δημιουργία εθνικών προδιαγραφών για την αγορά παιγνίων, εφαρμογής προδιαγραφών που ήδη ισχύουν στα άλλα κράτη - μέλη της Ε.Ε. και του Ε.Ο.Χ..

Με την παράγραφο 4 αναδιατυπώνεται, για λόγους

σαφήνειας, υφιστάμενη διάταξη.

Με την παράγραφο 5 διευρύνεται η δυνατότητα που πριν προβλεπόταν μόνο για τις δικαστικές αρχές, να ζητείται πραγματογνωμοσύνη από την Ε.Ε.Ε.Π. με στόχο τη θωράκιση των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου, εν όψει των όλο και πιο εξειδικευμένων αιτημάτων από διεθνείς και εθνικές αρχές και συμπληρώνεται ο τρόπος διενέργειας της πραγματογνωμοσύνης αυτής, ώστε να είναι εφικτή η διεξαγωγή της.

Παράγραφος 6: Μετά την υπαγωγή στην εποπτεία και τον έλεγχο της Ε.Ε.Ε.Π. ως ανεξάρτητης Αρχής, όλων των παρόχων υπηρεσιών τυχερών παιγνίων, αναμορφώνεται η διάταξη που αφορά τους πόρους της, οι οποίοι θα προέρχονται απευθείας από την ρυθμιζόμενη αγορά, όπως συμβαίνει με όλες τις αντίστοιχες ρυθμιστικές Αρχές αγορών, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Με την παράγραφο 7 εισάγονται λεπτομερειακού χαρακτήρα διορθωτικές ρυθμίσεις, που προκύπτουν ως αναγκαίες, προκειμένου να λειτουργήσει αποτελεσματικά το οργανωτικό πλαίσιο της τριμελούς επιτροπής ελέγχου της παρ. 3α του άρθρου 28 του ν. 4002/2011.

Με την περίπτωση α' της παραγράφου 8 συμπληρώνεται, για λόγους σαφήνειας, υφιστάμενη διάταξη.

Με την περίπτωση β' της παραγράφου 8 και προκειμένου να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση των νομικών υποθέσεων που αφορούν το Ελληνικό Δημόσιο στην αγορά των παιγνίων, μεταφέρονται οι υποθέσεις, που εκκρεμούν ή θα προκύψουν, στην διαχείριση της ΕΕΕΠ, η οποία έχει την συνολική εποπτεία και έλεγχο της αγοράς αυτής. Οι δικαστικές διαμάχες των τελευταίων ετών περιλαμβάνουν μία ευρεία και περίπλοκη ύλη, ενώ η εφαρμοστέα νομοθεσία, σε συνδυασμό τόσο με τη νομολογία των Ελληνικών Δικαστηρίων όσο και την αντίστοιχη του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και οι διεθνείς προδιαγραφές που διέπουν την αγορά των παιγνίων απαιτούν ιδιαίτερη εξειδίκευση και συνολική αντιμετώπιση των περιπτώσεων. Από τη μεταφορά εξαιρούνται υποθέσεις που εκκρεμούν ή θα προκύψουν από ενέργειες της διοίκησης στον τομέα των καζίνο, πριν τη μεταφορά των σχετικών αρμοδιοτήτων στην Ε.Ε.Ε.Π., σύμφωνα με το άρθρο 92 του ν. 4182/2013, διότι ο τομέας αυτός ήταν οργανωμένα εποπτευόμενος, από την έναρξη λειτουργίας του, από τις υπηρεσίες του κράτους, η δε πολύπλευρη εμπειρία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ) στα σχετικά θέματα, επιβάλλει να παραμείνουν στην διαχείρισή του, διότι έτσι θα εξυπηρετηθεί αποτελεσματικότερα το συμφέρον του Ελληνικού Δημοσίου.

Με τις διατάξεις των παραγράφων 9 και 10 τροποποιούνται οι υφιστάμενες διατάξεις και χορηγείται εκ του νόμου λεπτομερής εξουσιοδότηση ώστε τα ειδικότερα, λεπτομερειακά και τεχνικά θέματα διεξαγωγής και ελέγχου των παιγνίων να ρυθμίζονται με κανονιστικές πράξεις της Ε.Ε.Ε.Π. αφού από την μέχρι σήμερα εμπειρία έχει καταδειχθεί ότι η ταχύτητα της τεχνολογικής εξέλιξης στο χώρο αυτόν επιβάλλει αντίστοιχη δράση της ρυθμιστικής Αρχής.

Προκειμένου να υπάρξει ομαλή μετάβαση της Ε.Ε.Ε.Π. και των παρόχων παιγνίων, στα κατά περίπτωση, νέα κανονιστικά πλαίσια δίδεται η δυνατότητα με την προτεινόμενη παρ. 5 του άρθρου 29 του ν. 4002/2011, οι αντίστοιχες κανονιστικές αποφάσεις να ορίζουν μεταβατικό διάστημα ισχύος, προκειμένου να είναι δυνατή η απαιτού-

μενη προετοιμασία ενόψει της εφαρμογής τους.

Με την προτεινόμενη στην παράγραφο 11 παράγραφος 6 του άρθρου 29 του ν. 4002/2011 θεσπίζεται κώδικας ενιαίων όρων για την απεικόνιση των οικονομικών στοιχείων στην αγορά τυχερών παιγνίων, δεδομένου ότι οι σχετικοί όροι, που προέρχονται από την διεθνή αγορά, χρησιμοποιούνται σήμερα με διαφορετική, κατά περίπτωση, απόδοση στην ελληνική γλώσσα.

Με τη διάταξη της παραγράφου 12 συμπληρώνεται η υφιστάμενη νομοθεσία σχετικά με τους ελέγχους που πραγματοποιεί η Ε.Ε.Ε.Π..

Με τις παραγράφους 13 και 15 τροποποιούνται τα άρθρα 31 και 49 του ν. 4002/2011, έτσι ώστε να είναι δυνατή η πραγματοποίηση πληρωμών σε πιστωτικό ίδρυμα ή ίδρυμα πληρωμών, που είναι εγκατεστημένο και λειτουργεί νομίμως, τόσο στην Ελλάδα όσο και σε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, ώστε να μην παραβιάζεται η ελευθερία παροχής υπηρεσιών σύμφωνα με τη ΣΛΕΕ. Η ρύθμιση αποτελεί υλοποίηση δέσμευσης του Ελληνικού Δημοσίου έναντι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.

Με την παράγραφο 14 του προτεινόμενου άρθρου εισάγονται νέες διατάξεις με τις οποίες ορίζονται οι κανόνες συγκρότησης από την Ε.Ε.Ε.Π. των καταλόγων των αδειοδοτημένων και μη αδειοδοτημένων παρόχων τυχερών παιγνίων (white list και black list), οι συνέπειες που επέρχονται, καθώς και οι υποχρεώσεις τρίτων, προκειμένου να λειτουργήσει ένα ολοκληρωμένο σύστημα αποτροπής της παράνομης διεξαγωγής τυχερών παιγνίων. Η προτεινόμενη διάταξη είναι αναδιτύπωση, συμπλήρωση και αποσαφήνιση υφιστάμενης.

Με την παράγραφο 16 εισάγεται, σύμφωνα με τη σύγχρονη τη διεθνή πρακτική, η διακριτική ευχέρεια χρήσης μεθόδων συμμόρφωσης πριν την επιβολή κυρώσεων, έτσι ώστε υπάρχει η δυνατότητα εκούσιας ανταπόκρισης των ελεγχόμενων.

Με την παράγραφο 17 αποσαφηνίζεται το σκέλος των ποινικών διατάξεων, οι οποίες, ως τέτοιες, είναι στενά ερμηνευτές, ώστε να υφίσταται ακριβής και πλήρης περιγραφή των αδικημάτων.

Με τη διάταξη της παραγράφου 18, καταργούνται υφιστάμενες ελλειπείς διατάξεις, εν όψει της διατάξης της παραγράφου 19.

Με τη διάταξη της παραγράφου 19 εισάγεται ένα ολοκληρωμένο σύστημα ελέγχου της παράνομης διοργάνωσης και διεξαγωγής παιγνίων.

Με την παράγραφο 20 δίδεται η νομική δυνατότητα στην Ε.Ε.Ε.Π. να παρίσταται αυτοτελώς στο όνομά της σε κάθε είδους δίκες προκειμένου να υπερασπίζεται το δημόσιο συμφέρον στον τομέα των αρμοδιοτήτων της.

Με την περίπτωση α' της παραγράφου 21 καθορίζεται η χρήση σφραγίδας της Ε.Ε.Ε.Π. ως δημόσιας Αρχής και τα της φύλαξής της. Με την περίπτωση β' της παραγράφου 21 καταργούνται ρητά παλαιότερες διατάξεις οι οποίες έχουν σιωπηρά αντικατασταθεί ή καταργηθεί ή έχει εκλείψει ο λόγος ύπαρξής τους.

Με την παράγραφο 22 εξαιρείται η αγορά παιγνίων από τις διατάξεις του ν. 3919/2011, δεδομένου ότι στα τυχερά παίγνια ισχύει, για λόγους δημόσιας τάξης, γενική απαγόρευση διεξαγωγής τους, η δε δραστηριοποίηση γίνεται μετά από ρητή επιταγή του νόμου, με τον τρόπο που κάθε φορά ορίζεται και υπό συνθήκες λεπτομερούς

και αυστηρού προληπτικού ελέγχου και πιστοποίησης όλων των σχετικών παραγόντων.

Με την περίπτωση α' της παραγράφου 23, δεδομένου ότι μπορεί να χορηγηθεί άδεια εποχικής λειτουργίας επιχείρησης καζίνο, λαμβάνεται μέριμνα ώστε κατά την περίοδο μη λειτουργίας να διασφαλίζονται τα έσοδα του Ελληνικού Δημοσίου και των δικαιούχων φορέων του.

Μετά την αναμόρφωση του τρόπου απόδοσης των δικαιωμάτων του Δημοσίου και των φορέων του από τις επιχειρήσεις καζίνο με την περίπτωση β' της παραγράφου 23, καταργούνται αντίθετες υφιστάμενες διατάξεις και διατάξεις που είναι πλέον περιττές, διότι έχουν ήδη περιληφθεί σε άλλους νόμους μετά τη μεταβατική περίοδο έναρξης ισχύος του νέου καθεστώτος προκειμένου να υπάρξει η απαιτούμενη προετοιμασία.

Με τη διάταξη της παραγράφου 24 επεκτείνεται η νομική κάλυψη που προβλέπει ο ν. 3051/2002 και στα μέλη και το προσωπικό της Ε.Ε.Ε.Π..

Με τις διατάξεις των παραγράφων 25, 28 και 29 παρατείνεται η ισχύς υφιστάμενων διατάξεων για το προσωπικό της Ε.Ε.Ε.Π..

Με τη διάταξη της παραγράφου 26 συμπληρώνεται υφιστάμενη διάταξη ώστε η εκεί προβλεπόμενη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων να πραγματοποιείται και με παράλληλη άσκηση, από το όργανο που τις μεταβιβάζει.

Με την παράγραφο 27 ρυθμίζονται θέματα αποζημίωσης των υπαλλήλων της Ε.Ε.Ε.Π. που απασχολούνται στο επιτόπιο έλεγχο των επιχειρήσεων καζίνο τα οποία ελέγχονται επί 24ωρου βάσης όλες τις ημέρες λειτουργίας τους καθώς και θέματα ανωτάτου ορίου ημερών εκτός έδρας των υπαλλήλων της ΕΤΗΣΕ.Π. που απασχολούνται με τον έλεγχο διεξαγωγής τυχρών παιγνίων.

Τέλος, με τη διάταξη της παραγράφου 30 υιοθετούνται υφιστάμενες ρυθμίσεις για να διέπουν το πλαίσιο μισθώσεων της Ε.Ε.Ε.Π..

Επί του άρθρου 174

Τροποποιήσεις του ν.4146/2013

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των παραγράφων 1 και 2 εισάγονται με σκοπό την περαιτέρω αποσαφήνιση των διατάξεων του νόμου σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία θα περιέλθουν στο Παράκτιο Αττικό Μέτωπο και τα απορρέοντα δικαιώματα της εταιρίας επί των ακινήτων αυτών ως μοναδικού φορέα διαχείρισης, κυρίου, νομέα και κατόχου αυτών.

Με την παράγραφο 3 προβλέπεται ρητά πως η εταιρία νομιμοποιείται ενεργητικά και δικαιούται να παρίσταται ως διάδικος σε δίκες ή σε λοιπές διαδικαστικές πράξεις που αφορούν στα ακίνητα που της παραχωρούνται.

Με την παράγραφο 4 διορθώνεται η οικεία πρόβλεψη του ν. 4146/2013 ως προς την έννομη σχέση που συνδέει τον εσωτερικό ελεγκτή με την εταιρία ώστε να διασφαλίζεται η ανεξαρτησία του κατά την άσκηση των καθηκόντων του.

Η παράγραφος 5 τίθεται με σκοπό την πλήρη διευκρίνιση των πόρων και εσόδων του Παρακτίου Αττικού Μετώπου και την βελτίωση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου προκειμένου να ενισχυθεί η εταιρία στην αποστολή της αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου, η οποία είναι κρίσιμη για την ανάκαμψη της εθνικής οικονομίας.

Η παράγραφος 6 προστίθεται με σκοπό να βελτιστοποιήσει το ισχύον θεσμικό πλαίσιο αναφορικά με τις φορολογικές και λοιπές οικονομικές υποχρεώσεις της Εταιρίας απέναντι στο κράτος, καθώς και τη σχέση της με τις λοιπές δημόσιες υπηρεσίες, δεδομένης της σημασίας του σκοπού της αξιοποίησης των περιουσιακών αυτών στοιχείων. Δοθέντος δε ότι η Εταιρεία διέπεται από τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 «Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί (ΔΕΚΟ)» και έχει μοναδικό μέτοχο το Ελληνικό Δημόσιο, καθίσταται αναγκαία η προσθήκη περί απαλλαγής της εταιρίας από κάθε δημόσιο, δημοτικό, κοινοτικό ή υπέρ τρίτου άμεσο ή έμμεσο τέλος ή φόρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ Ν.Σ.Κ. ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ Γ.Λ.Κ.

Επί του άρθρου 175Τ

ροποποίηση διατάξεων του ν. 3086/2002

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 1 εισάγεται η δυνατότητα ορισμού και Παρέδρων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ) ως εισηγητών στην Πλήρη Ολομέλεια, όπως, εξάλλου, προβλέπεται στις Τακτικές Ολομέλειες και τα Τμήματα του ΝΣΚ.

Με την παράγραφο 2 επιδιώκεται η άρση αμφιβολιών και ασαφειών, που έχουν δημιουργηθεί από την ερμηνεία της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 3086/2002, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 40 του ν. 4170/2013, σχετικά μετά την αρμοδιότητα του Τμήματος και των Τριμελών Επιτροπών του ΝΣΚ να γνωμοδοτούν σχετικά τη συμβιβαστική επίλυση διαφορών ή αναγνώριση απαιτήσεων κατά του Δημοσίου, τη μη άσκηση αγωγών ή άλλων ενδίκων βοηθημάτων από το Δημόσιο, την παραίτηση από αγωγές ή άλλα ένδικα βοηθήματα, που ασκήθηκαν από αυτό, την αποδοχή αγωγών ή άλλων ενδίκων βοηθημάτων που ασκήθηκαν κατά του Δημοσίου, την μη άσκηση ενδίκων μέσων κατά δικαστικών αποφάσεων, που έχουν εκδοθεί και την παραίτηση από ένδικα μέσα, που έχουν ασκηθεί. Με τις ρυθμίσεις αυτές εισάγεται μια περισσότερο ευέλικτη και απλούστερη διαδικασία διευθέτησης των θεμάτων αυτών από τα όργανα του ΝΣΚ, κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται αφενός η πλήρης προστασία των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου και αφετέρου η ταχεία περαίωση των δικαστικών και εξωδίκων διαφορών του με τρίτους.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 3 επιδιώκεται η άρση ορισμένων αμφιβολιών και ασαφειών, που έχουν δημιουργηθεί από την ερμηνεία της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 3086/2002, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 41 του ν.4170/2013, σχετικά με την τήρηση πρακτικών ενώπιον της Ολομέλειας, των Τμημάτων και των Τριμελών Επιτροπών του ΝΣΚ, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους επί γνωμοδοτικών και διοικητικών θεμάτων και επί δικαστικών και εξωδίκων υποθέσεων του Ελληνικού Δημοσίου.

Με την παράγραφο 4 επιδιώκεται η άρση ορισμένων αμφιβολιών και ασαφειών, που έχουν δημιουργηθεί από την ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 11 του ν. 3086/2002, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 43 του ν. 4170/2013, σχετικά με την οργάνωση και τις αρμοδιότητες της Γραμματείας του ΝΣΚ και του προσωπικού της.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 5 μετατίθεται για την 1.1.2015 η έναρξη λειτουργίας της Υπηρεσίας Επιθεώρησης του ΝΣΚ, η οποία συνεστήθη με την διάταξη του άρθρου 60 του ν. 4170/2013, διότι η άμεση έναρξη της λειτουργίας απαιτεί την διάθεση σοβαρής υλικής υποδομής (χώροι, εγκατάστασης, εξοπλισμός), πιστώσεων και διοικητικού προσωπικού, τα οποία στην παρούσα φάση δεν υφίστανται και απαιτείται επαρκής χρόνος προκειμένου να εξασφαλισθεί η διάθεσή τους.

Με την παράγραφο 6 επιδιώκεται η συμπλήρωση και τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 25Α του ν. 3086/2002, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 51 του ν. 4170/2013, που αφορά την ανάθεση από το ΝΣΚ σε δικηγορικές εταιρείες ή δικηγόρους της αλλοδαπής νομικών υποθέσεων στην αλλοδαπή του Κράτους, των Ν.Π.Δ.Δ. ή των Αρχών, των οποίων η νομική υπηρεσία διεξάγεται από το ΝΣΚ, προκειμένου να αντιμετωπισθούν με νομική ασφάλεια, σοβαρές δυσχέρειες και προβλήματα, που ανέκυψαν αμέσως όταν άρχισε η εφαρμογή τους στην πράξη, ιδίως σε υποθέσεις δικηγορικών αμοιβών στο εξωτερικό, που αφορούν την διαχείριση του δημόσιου χρέους (PSI).

Επί του άρθρου 176 Τροποποιήσεις του ν. 4024/2011

Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου αντικαθίστανται οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 4024/2011, με τις οποίες ορίζεται το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο μηνιαίας υπερωριακής εργασίας, και το εν λόγω μηνιαίο όριο των είκοσι ωρών απογευματινής και δεκαέξι νυκτερινών και Κυριακών ή εξαιρέσιμων ημερών μετατρέπεται σε εξαμηνιαίο, προκειμένου οι Υπηρεσίες να μπορούν να λειτουργούν πιο εύρυθμα σε περιόδους με αυξημένο φόρτο εργασίας, χωρίς ταυτόχρονα να προκύπτει επιπλέον οικονομική επιβάρυνση, καθόσον οι αυξήσεις ωρών σε ορισμένους μήνες θα ισοσκελίζεται με ισόποση μείωση ωρών κατά τους επόμενους εντός του ίδιου έτους, ενώ με τον τρόπο αυτόν δεν θα πραγματοποιείται σε καμία περίπτωση υπέρβαση του συνολικού αριθμού ωρών ανά εξάμηνο και συνεπώς κατ' έτος (20 ώρες απογευματινές χ 12 μήνες=240 ώρες συνολικά ετησίως ανά υπάλληλο, 16 ώρες νυκτερινές χ 12 μήνες=192 ώρες νυκτερινές ετησίως ανά υπάλληλο και 16 ώρες εξαιρέσιμων ημερών χ 12=192 ώρες συνολικά ετησίως ανά υπάλληλο).

Επιπλέον, καταργείται η απαγόρευση καταβολής υπερωριακής αμοιβής σε προϊσταμένους Διεύθυνσης που είχε τεθεί στο όγδοο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του ν. 4024/2013, συνεπώς είναι πλέον δυνατή η καταβολή υπερωριακής αποζημίωσης και στα πρόσωπα αυτά με τους όρους και προϋποθέσεις του άρθρου αυτού.

Τέλος, ορίζεται ρητώς, ότι η απόφαση καθιέρωσης υπερωριακής εργασίας για το προσωπικό των Ν.Π.Δ.Δ. και των ΔΕΚΟ του κεφ. Α' του ν. 3429/2005, που υπάγονται στις διατάξεις του Κεφαλαίου Δεύτερου του ν. 4024/2011, εκδίδεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του κάθε φορέα και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα ταχύτερης έκδοσης της σχετικής απόφασης.

Παράγραφος 2: Στο Υπουργείο Οικονομικών κάθε χρό-

νο εγκρίνονται θέσεις για να πραγματοποιούν την εξάμηνη πρακτική άσκηση οι σπουδαστές των Ι.Ε.Κ. – Τ.Ε.Ι.. Με την προτεινόμενη διάταξη θα καταστεί δυνατή η πληρωμή των σπουδαστών που απασχολήθηκαν σε διάφορες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών ανά την Ελλάδα το έτος 2013.

Με την παράγραφο 3 προβλέπεται ότι οι δαπάνες για τις εκτός έδρας μετακινήσεις του πάσης φύσεως προσωπικού της Εθνικής Λυρικής Σκηνής (Ε.Λ.Σ.) που έγιναν εντός του έτους 2012, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρ. 8 του άρθρου 45 του ν. 3943/2011 (Α' 66). Η προτεινόμενη ρύθμιση δεν καταργεί, αλλά μεταθέτει χρονικά την ισχύ του κανόνα δικαίου που τίθεται από την παρ. 8 του άρθρου 45 του ν. 3943/2011, μόνο ως προς το ζήτημα των δαπανών για τις εκτός έδρας μετακινήσεις του πάσης φύσεως προσωπικού της Ε.Λ.Σ. (ν. 2685/1999), επομένως από τις 1.1.2013 και μετά, από τότε δηλαδή που η Ε.Λ.Σ. με τις διατάξεις του ν. 4093/2012 υπήχθη στο ενιαίο μισθολόγιο του ν. 4024/2011, ισχύει πλήρως και εφαρμόζεται και για αυτήν η διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 45 του ν. 3943/2011 ως προς την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2685/1999.

Επί του άρθρου 177 Ρύθμιση ζητημάτων Γενικών Διευθύνσεων της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής

Με την προτεινόμενη ρύθμιση των παραγράφων 1-5 επιδιώκεται η πλήρης εναρμόνιση των διατάξεων περί ευθύνης και νομικής προστασίας τόσο του προσωπικού των Διευθύνσεων Ελέγχου της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσιονομικών Ελέγχων (ΓΔΔΕ) και των Διευθύνσεων Προγραμματισμού και Ελέγχων και της Διεύθυνσης Σχεδιασμού και Αξιολόγησης Ελέγχων της Γενικής Διεύθυνσης Διοίκησης και Ελέγχου Συγχρηματοδοτούμενων Προγραμμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσο και των ελεγκτών του Μητρώου Δημοσιονομικών Ελεγκτών και Ελεγκτών της ΕΔΕΛ και του Μητρώου Εμπειρογνομόνων ό-ταν συμμετέχουν σε ελέγχους των ανωτέρω Διευθύνσεων, με αντίστοιχες διατάξεις που ισχύουν και για λοιπά ελεγκτικά σώματα όπως το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης (ΣΕΕΔΔ), το Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας (ΣΕΥΥΠ), τους Ειδικούς Επιθεωρητές που υπηρετούν στο Γραφείο του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης κ.λπ., με στόχο τη θωράκιση και ενίσχυση του έργου των ανωτέρω υπηρεσιών.

Συγκεκριμένα, διασφαλίζεται η νομική προστασία των ανωτέρω προσώπων για τα διαλαμβανόμενα στις εκθέσεις ελέγχου που συντάσσουν ή συνυπογράφουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ώστε να μπορούν να επιτελούν απρόσκοπτα τα ελεγκτικά τους καθήκοντα και να μην αποθαρρύνονται από τυχόν επαπειλούμενες μηνύσεις, εγκλήσεις ή αγωγές σε βάρος τους. Τα ανωτέρω δεν καλύπτουν περιπτώσεις δόλου, παραβίασης του απορρήτου των πληροφοριών και στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση των εν λόγω προσώπων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και παράβασης του καθήκοντος εχεμύθειας των ελεγκτικών οργάνων.

Για τον ίδιο λόγο θεσπίζεται η παροχή στους ανωτέρω, της νομικής στήριξης από μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους σε όλα τα στάδια της διαδικασίας ενώπιον

των αρμόδιων δικαστικών και εισαγγελικών αρχών στις περιπτώσεις που εξετάζονται, δίδονται ή ενάγονται για πράξεις ή παραλείψεις που τους αποδίδονται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, κατόπιν εγγράφου αιτήματος του Προϊσταμένου της ΓΔΔΕ προς το ΝΣΚ, στο οποίο θα βεβαιώνεται ότι ο διωκόμενος ή εναγόμενος ενήργησε προς το δημόσιο συμφέρον.

Σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης της παραγράφου 6 η μεταφορά των αρμοδιοτήτων της Διεύθυνσης Επιθεώρησης Διαχείρισης Εθνικών Κληροδοτημάτων στη Γενική Διεύθυνση Δημοσιονομικών Ελέγχων, σε συμφωνία με τα οριζόμενα στο υπό έκδοση προεδρικό διάταγμα με αντικείμενο το νέο Οργανισμό του Υπουργείου Οικονομικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΛΟΙΠΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επί του άρθρου 178
Λοιπές ρυθμίσεις

Με την παράγραφο 1 αναλαμβάνεται η εποπτεία της «Επιστημονικό Πάρκο Πατρών Α.Ε.» (ΕΠΠ Α.Ε.) από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας (ΓΓΕΤ) του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων με σκοπό τη βελτιστοποίηση της λειτουργίας της, την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας έντασης υψηλής τεχνολογίας, ώστε σε άμεση συνεργασία με τους τοπικούς φορείς και τις επιχειρηματικές επιστημονικές και τεχνολογικές δομές της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας να συμβάλει ουσιαστικά στην ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής.

Παράγραφος 2: Μετά την ψήφιση των διατάξεων του άρθρου 27 του ν. 4223/2013 (Α΄ 287), με τις οποίες μεταφέρθηκαν οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Δημοσίου Χρέους του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους στον Ο.Δ.ΔΗ.Χ., αντικαθίσταται η περίπτωση β΄ της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 2628/1998 ως προς τον αναπληρωτή του Γενικού Διευθυντή Θησαυροφυλακίου και Προϋπολογισμού στο Δ.Σ. του Ο.Δ.ΔΗ.Χ., ώστε να αναπληρώνεται εφεξής όχι από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δημοσίου Χρέους, η οποία ανήκει πλέον στον Ο.Δ.ΔΗ.Χ., αλλά από το νόμιμο αναπληρωτή του.

Παράγραφος 3: Το προσωπικό του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. α΄ και β΄ βαθμού, το οποίο είναι ασφαλισμένο ως προς τις παροχές ασθένειας σε χρήμα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, διέπεται ως προς τις κανονικές και λοιπές άδειες από τα άρθρα 48 έως 53 και ως προς τις αναρρωτικές άδειες από τα άρθρα 54 έως 56, του Δημοσίουπαλληλικού κώδικα (ν. 3528/2007).

Συνεπώς για το παραπάνω αναφερόμενο προσωπικό εφαρμοζομένων των ανωτέρω διατάξεων σε περίπτωση απουσίας από την υπηρεσία λόγω αναρρωτικής άδειας ή κυοφορίας δεν περικλύπτονται οι αποδοχές των ημερών απουσίας.

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 35 και 38 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύουν, προσωπικό του δημοσίου, υπδδ και Ο.Τ.Α. που ασφαρίζεται για παροχές ασθένειας σε χρήμα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μετά τις τρεις (3) πρώτες ημέρες ασθένειας επιδοτείται, κατόπιν από αιτήσής του και γνωμάτευσης του αρμόδιου Υγειονομικού οργάνου, με ποσό υπολογιζόμενο επί του τεκμαρτού ημερομισθίου των ημερών ασθένειας, από το υποκατάστημα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που έχει την έδρα της η Υπηρεσία, στην οποία εργάζεται.

Οι ασφαλισμένοι υπάλληλοι έχουν την υποχρέωση να εισπράττουν το ποσό της επιδότησής τους (επίδομα ασθένειας ή κυοφορίας-λοχείας) από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εντός των προθεσμιών που ορίζονται από την ισχύουσα νομοθεσία και να το καταθέτουν με διπλότυπο στη ΔΟΥ, υπέρ του Δημοσίου (ΚΑΕ 3241), δεδομένου ότι, όπως προαναφέρθηκε, κατά την διάρκεια της ασθένειας τους λαμβάνουν ταυτόχρονα και χωρίς καμιά περικοπή το μισθό τους από την Υπηρεσία στην οποία εργάζονται.

Η διαδικασία αυτή εκτός του ότι δε διασφαλίζει την επιστροφή των ποσών που εισπράττονται από τους υπαλλήλους στον Κρατικό Προϋπολογισμό, επιβαρύνει τόσο το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όσο και τις Υπηρεσίες του Δημοσίου με σημαντικό Διοικητικό κόστος (απασχόληση υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΔΟΥ, Δ/50, απουσία υπαλλήλου από την εργασία του για είσπραξη και επανακατάθεση του ποσού, διενέργεια ελέγχων κ.λπ.).

Με την προτεινόμενη ρύθμιση καθορίζεται ότι, οι υπάλληλοι που απασχολούνται στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. α΄ και β΄ βαθμού και υπάγονται ως προς τη χορήγηση αναρρωτικών αδειών στις διατάξεις του υπαλληλικού κώδικα, δικαιούνται παροχές ασθένειας σε χρήμα από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μόνο στην περίπτωση που δεν λαμβάνουν ταυτόχρονα και το μισθό τους για τις ημέρες απουσίας από την υπηρεσία τους.

Μετά τη συμπλήρωση της σχετικής διάταξης δεν καταργούνται ή περιορίζονται ασφαλιστικά δικαιώματα των υπαλλήλων, αλλά απαλλάσσεται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και το Δημόσιο από το σχετικό διοικητικό κόστος και επιτυγχάνεται, σε επίπεδο Γενικής Κυβέρνησης, το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα αφού διασφαλίζεται ότι τα σχετικά ποσά δεν καταβάλλονται στους δικαιούχους τόσο από το Δημόσιο μέσω των αποδοχών τους όσο και από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μέσω της επιδότησης ασθένειας.

Με την παράγραφο 4 διευκρινίζεται η έννοια του άρθρου 7 του ν. 4111/2013 με τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται η αναβάθμιση και ανανέωση του προσωπικού της Δημοσίας Διοίκησης, που υπηρετεί σε θέσεις ευθύνης.

Με την παρ. 5 τίθεται ρητή πρόβλεψη στην εξουσιοδοτική για τις αρμοδιότητες του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων εσόδων, ώστε να αρθεί η όποια πιθανότητα νομικής αμφισβήτησης αυτών, στο πλαίσιο της αυξημένης αυτονομίας του.

Με την παράγραφο 6 γίνεται νομοτεχνική διόρθωση της παρ. 2 του άρθρου 36 του ν. 4223/2013, όπου εκ παραδρομής αναφερόταν το «έκτο» αντί για το «τέταρτο εδάφιο» και για το λόγο αυτόν ανάγεται στην έναρξη ισχύος του ν. 4223/2013. Με τη ρύθμιση παρέχεται η δυνατότητα ακύρωσης της πράξης που εκδίδει ο Ειρηνοδίκης για την καταχώρηση ή μη του καταστατικού του συνεταιρισμού στο μητρώο συνεταιρισμών. Με αυτόν τον τρόπο διευρύνεται η δυνατότητα που υπήρχε στην παράγραφο 6 του άρθρου 1 του ν. 1667/1986, όπου προβλεπόταν ακύρωση μόνο της πράξης του Ειρηνοδίκη, η οποία απέρριπτε την αίτηση για καταχώρηση του καταστατικού στο μητρώο συνεταιρισμών του Ειρηνοδικείου.

Με το άρθρο 179 ρυθμίζονται εκκρεμή θέματα των υπό εκκαθάριση πρώην θυγατρικών εταιριών της ΕΟΜΜΕΧ Α.Ε. λόγω της αδυναμίας επίλυσής τους μέσω της διαδικασίας της εκκαθάρισης.

Με την παράγραφο 1 ρυθμίζεται ο τρόπος διανομής της εταιρικής περιουσίας τους.

Με την παράγραφο 2 ρυθμίζεται το ζήτημα των εργα-

σιακών σχέσεων των εργαζομένων στις πρώην θυγατρικές της EOMMEX A.E. και επιλύεται ένα κοινωνικό πρόβλημα που αντιμετώπιζαν επί αρκετό καιρό οι εργαζόμενοι των εταιριών αυτών.

Με τις παραγράφους 3, 4 και 5 ρυθμίζονται η τύχη της κινητής και ακίνητης περιουσίας των εταιριών αυτών, ο τύπος, η διαδικασία και οι δαπάνες για τη μεταβίβαση της περιουσίας αυτής.

Τέλος, με το άρθρο 180 ορίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων του νόμου αυτού.

Αθήνα, 11 Απριλίου 2014

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Ι. Στουρνάρας

Κ. Χατζηδάκης

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Κ. Αρβανιτόπουλος

Π. Παναγιωτόπουλος

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Κ. Μητσοτάκης

Ι. Βρούτσης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. Αθανασίου